

Nieuwsbrief

APRIL

2018

4

..+..
Neutr - On

Onafhankelijke VAKBOND

ECONOMIE

- ◆ Handeloorlog op komst?
- ◆ Brexit kost België veel geld
- ◆ Belfius wordt verkocht
- ◆ Arco-spaarders de dupe
- ◆ Belgacompensioenfonds is op

VARIA

- ◆ Wat verandert er in april?
- ◆ 2018 : gemeenteraadsverkiezingen
- ◆ Meer vrouwen aan de top gewenst
- ◆ Graaibedrijven leiden naar armoede
- ◆ Corrupte landen

ONDERWIJS

- ◆ Wijzigingen wetgeving
- ◆ Leerkracht is zwaar beroep
- ◆ CAO 11
- ◆ Kamperen in vrieskou

BOEKEN

- ◆ Een kind dat zich veilig voelt
- ◆ Het preventie-ultimatum
- ◆ De grote pensioenroof
- ◆ Meisjes en wetenschap

SECTOREN

- ◆ Minimumdienstverlening bij spoor
- ◆ Thuis wachten is arbeidstijd
- ◆ Thuiswerkalarm
- ◆ Wij willen naar 30-urenweek
- ◆ Automatisering en werkloosheid

ANTIPESTTEAM

- ◆ Voyeurisme strafbaar
- ◆ De juiste job is gezonder
- ◆ De vrederechter
- ◆ Mars tegen wapens in VS

belgacom
pensioenfonds

◆ Handelsoorlog op komst?

Zal president Trump een handelsoorlog ontketenen? Als het zo verder gaat wel.

Trump kondigde enkele weken geleden een importheffing aan van 25 procent op staal en 10 procent op aluminium. Eerder al liet hij weten dat de importtarieven niet zouden gelden voor buurlanden Canada en Mexico. De heffingen worden binnenkort van kracht en treffen vooral China, dat is de grootste staalproducent ter wereld. Ook de Japanse staalindustrie wordt door de heffingen getroffen.

De Chinese ambassadeur bij de Wereldhandelsorganisatie (WTO) zei de tegen China gerichte heffingen aan te zullen vechten, maar nog te hopen op een dialoog. Een klacht bij de WTO is één van de opties die zijn land overweegt. Hij liet echter doorschemeren dat China ook denkt aan importheffingen op Amerikaanse producten als tegenmaatregelen.

Trump heeft importheffingen ter waarde van maximaal 60 miljard dollar (bijna 49 miljard euro) aangekondigd op Chinese producten. Daarmee wil Trump de in zijn ogen oneerlijke handelspraktijken van China aanpakken. De Aziatische grootmacht zou bedrijven onder druk zetten om belangrijke technologieën af te staan.

Bij de ondertekening van zijn besluit liet Trump weten dat het Amerikaanse handelstekort met China „te gek was geworden". Hij zei China gevraagd te hebben dat handelstekort op goederen van 375 miljard dollar met 100 miljard dollar te verlagen door Amerikaanse producten te importeren.

Op welke Chinese producten de tarieven worden geheven, is nog niet bekend. Het Amerikaanse handelsagentschap heeft twee weken de tijd gekregen om een lijst op te stellen van producten die daarvoor in aanmerking komen. Het zou met name om technologie- en telecomproducten gaan omdat Chinese bedrijven in die sectoren op volgens de VS oneerlijke wijze belangrijke patenten in handen hebben gekregen.

Verder wil de Amerikaanse overheid aankopen van Chinese bedrijven in de VS en investeringen in Amerikaanse ondernemingen beperken. Ook kondigden de Amerikanen een klacht tegen Chinese handelspraktijken aan bij de Wereldhandelsorganisatie (WTO). Trump lijkt daar echter weinig van te verwachten. Hij noemde de Wereldhandelsorganisatie „een ramp" voor de VS en voegde eraan toe dat de WTO bij arbitrage „zeer oneerlijk" was geweest.

De door de Amerikaanse president ingestelde importheffingen voor buitenlands staal en aluminium gelden, voorlopig, niet voor de Europese Unie, als de EU haar eigen belemmeringen opgeeft voor Amerikaanse producten.

China heeft al tegenmaatregelen aangekondigd en elf landen die gelegen zijn rond de Grote Oceaan hebben een uitgeklede versie van het Trans Pacifiche Handelsakkoord (TPP) gesloten

zonder dat de Verenigde Staten daarbij zijn betrokken. De landen hebben in Chili een nieuw handelsblok opgericht met de naam CPTPP.

Dit akkoord moet de onderlinge handelstarieven van de elf landen verlagen waar de Amerikaanse president Trump deze wil verhogen. De elf landen zijn Australië, Brunei, Canada, Chili, Japan, Maleisië, Mexico, Nieuw-Zeeland, Peru, Singapore en Vietnam. Samen vormen zij een blok ter grootte van 13,5 procent van de wereldeconomie.

De Chileense minister van Buitenlandse Zaken Heraldo Muñoz noemde het akkoord een 'belangrijke politieke boodschap aan de rest van de wereld.'

◆ **Brexit kost België veel geld**

België zal misschien wel 2,8 miljard euro extra per jaar moeten afdragen aan de Europese Unie. Dat blijkt uit een voorstel van de Europese Commissie in de aanloop naar de volgende meerjaarlijkse financiering van de EU (voor de periode 2021-2027), zo zegt minister van Begroting Sophie Wilmès (MR) in Le Soir.

Zijzelf verwacht dat het bedrag wel zal zakken, mogelijk in de richting van 800 miljoen euro per jaar. De komende jaren moet eerst en vooral de brexit gecompenseerd worden. De Britten dragen ongeveer 11 miljard euro bij per jaar. "Om hetzelfde niveau van engagementen te kunnen handhaven, is er ons gezegd dat de overige lidstaten hun rechtstreekse bijdrage zullen moeten verhogen van 1 naar 1,2 procent van hun bruto binnenlands product", aldus Wilmès. "Dat betekent voor België grosso modo 800 miljoen euro per jaar."

Daarnaast is er de financiering van "nieuwe Europese prioriteiten". De Europese Commissie stelt voor dat België daarvoor 2 miljard euro extra per jaar op tafel zou leggen. "Een maximalistisch scenario", benadrukt Wilmès.

Over de verhogingen moeten de lidstaten en het Europees parlement nog onderhandelen, en de verwachting is dat de bedragen nog een flink stuk zullen dalen. Wilmès zelf spreekt in de krant van een mogelijk eindbedrag van 800 miljoen euro extra per jaar: 400 miljoen om de brexit op te vangen en 400 miljoen euro voor nieuw beleid.

◆ **Belfius wordt verkocht**

Alles ligt klaar om een beursgang van Belfius op te starten, maar het lot van Belfius hangt af van de oplossing voor het Arco-dossier. Europa blijft voorlopig dwars liggen en wil geen euro staatsgeld naar de Arco-coöperanten zien gaan.

'De indicaties zijn niet zo positief,' geeft een regeringsbron toe. De gedeeltelijke beursgang van Belfius moet, volgens de kalender die de regering zichzelf oplegde, ten laatste begin volgende week opgestart worden. Wat Belfius betreft, staat alles klaar. Er moet maar op de knop gedrukt worden om alles in gang te zetten, klinkt het. Maar de bank sleept de erfenis

van Arco met zich mee, en op politiek niveau is de beursgang op vraag van CD&V gekoppeld aan een oplossing van dat dossier. Die oplossing is nog steeds niet in kannen en kruiken.

In het Zomerakkoord herbevestigde de regering-Michel de Arco-piste die in feite al bij de regeringsvorming in 2014 werd vastgelegd. De 800.000 Arco-coöperanten zouden tot veertig procent van hun inleg terug moeten zien. Daarvoor moet zo'n 600 miljoen bij elkaar gebracht worden, waarvan 400 miljoen uit de beursgang van Belfius zal komen. De overige 200 miljoen is voor rekening van Beweging.net - vroeger ACW geheten - dat sowieso nog tegen een boete van 140 miljoen aankijkt. De redenering van de regering-Michel is dat een oplossing van het Arco-probleem de waarde van Belfius flink de hoogte in zou stuwten. De meerwaarde zou dan gebruikt worden om de kas van het Arco-fonds te spijzen. Hoeveel die meerwaarde precies zou kunnen bedragen, is moeilijk vast te stellen.

Maar Europa ligt dwars, om precies dezelfde reden die al jaren een oplossing blokkeert. De Arco-investeringen waren geen spaartegoeden maar beleggingen, en in tegenstelling tot spaartegoeden bestaat daarvoor geen staatswaarborg. Een vergoeding met het geld van de overheid - en dus de belastingbetaler - komt daarom neer op illegale staatssteun. Aangezien Belfius in handen is van de overheid, zou de 400 miljoen euro voor Arco eveneens een vorm van staatssteun zijn die Europa niet toelaat.

Begin dit jaar raakte al bekend dat Europa daarom maximaal 200 miljoen uit de beursgang naar Arco zou willen laten vloeien. Ook dat is intussen erg twijfelachtig. Officieel heeft de regering nog geen gesprekken opgestart met de Europese Commissie, maar de technische werkgroepen zijn achter de schermen al langer aan een sluitende overeenkomst aan het timmeren. Op dat niveau zou Europa heel sceptisch staan, en principieel gekant zijn tegen iedere vorm van staatssteun. 'Die gesprekken zijn vrij duidelijk, maar het blijft afwachten. Op politiek niveau kan nog altijd iets anders beslist worden,' klinkt het in regeringskringen. Bij het kabinet van vicepremier Kris Peeters (CD&V) wil men weinig kwijt over de voortgang van de gesprekken en wordt doorverwezen naar premier Charles Michel (MR), die het dossier naar zich toegetrokken heeft. Ook daar blijven de lippen voorlopig op elkaar.

Elders binnen de meerderheid wordt erop gewezen dat de tijd begint te dringen. De naar voren geschoven deadline is niet bijzonder strikt, maar wil de regering de beursgang nog voor de zomer rond krijgen, dan kan alles best deze maand in gang worden gezet. Op dit moment zijn de marktomstandigheden erg gunstig, maar 'hoe langer we wachten, hoe onzekerder het resultaat wordt. Misschien moet alles dan on hold gezet worden tot er zich opnieuw een goed moment aandient.'

Voor die optie is weinig appetijt binnen de regering, maar ook het loskoppelen van Belfius en een Arco-oplossing ligt niet voor de hand. De meerderheidspartijen hebben immers hun woord gegeven aan CD&V. 'Uiteraard kan het een zonder het ander. Als CD&V de koppeling aanhoudt, moet het ook de consequenties daarvan aanvaarden: dat we misschien een mooie operatie met Belfius dreigen te mislopen.'

Als Europa uiteindelijk zou inbinden, moeten de coöperanten ook nog groen licht geven. De regeling houdt immers in dat alle rechtszaken stopgezet zouden worden. Bron: Knack

Hoe het nu afloopt met de 200 miljoen die Beweging.net op tafel moet leggen - een flink bedrag, dat zeker niet volledig uit de vereffening van de Arco-delen zal komen - is nog niet duidelijk. Daarvan is immers al gebleken dat die samen nooit zoveel waard zijn. Er moet dus een vrijwillige bijdrage van Beweging.net komen. 'Ik ga ervan uit dat, wanneer onze 400 miljoen rond is, ook die 200 miljoen kan gevonden worden', zegt Peeters daarover.

Ik kan me niet inbeelden dat CD&V bereid zal zijn een verregaande zoektocht in de papieren van Beweging.net toe te staan

Nochtans zegt de top van wat vroeger ACW heette dat bij hen geen geld te halen valt. 'Geloof je dat? Dat ze het dan maar bewijzen', reageert Dedecker scherp. 'Als je geen transparantie biedt over je eigen boekhouding, maak je het wel moeilijk. Zeker wanneer via een constructie met belastinggeld 400 miljoen wordt ingelegd. Dan mag je toch openheid bieden, wil je als beweging geloofwaardig zijn. En dat is nog braaf gezegd.'

De discussie over hoeveel Beweging.net moet bijdragen en hoe dat zal gebeuren, kan nog tot frictie leiden tussen N-VA en CD&V', analyseert Carl Devos. 'Ik kan me niet inbeelden dat CD&V bereid zal zijn een verregaande zoektocht in de papieren van Beweging.net toe te staan en de organisatie financieel te laten uitkleden door de regering en N-VA. Er zal nog veel water naar de zee stromen voor dat allemaal rond is.'

Voor N-VA is de Arco-deal dan ook een zuiver politiek akkoord. De verantwoordelijkheid ligt bij het vroegere ACW, klinkt het, en zij zouden dan ook volledige aansprakelijk gesteld moeten worden. 'Wat nu op tafel ligt, is het resultaat van een politiek compromis. Voor ons waren andere zaken belangrijk, zoals de verlaging van de vennootschapsbelasting en heel wat socio-economische maatregelen. En dan moet je een politieke afweging maken.'

Ook CD&V heeft zo'n afweging gemaakt toen het voor het zomerakkoord afklopte. Maar terwijl andere partijen met enkele trofeeën kunnen uitpakken, baden de pronkstukken van CD&V in onzekerheid. De christendemocraten mogen hopen dat ze niet met een kluitje het riet in gestuurd zijn.

◆ Arco-spaarders de dupe

Arco-spaarders zijn het beu dat de regering hen negeert in de onderhandelingen over een billijke vergoeding in het Arco-dossier. Dat de regering wel Deminor maar niet hen mee in bed neemt. Daarom vullen ze massaal een gratis verzoekschrift in om alsnog eisende partij te worden.

Toen 10 (!) jaar geleden Dexia in de problemen kwam, werkte de regering het idee van de staatswaarborg uit. De Arco-spaarders werden gerustgesteld: de investeringen die ze deden in Arco worden voor 100% terugbetaald. Vele jaren later leven deze spaarders nog steeds in de waan dat het met hun investering in orde komt. Bij elke dag dat het langer duurt, wordt het vertrouwen opnieuw beschaamd. Want Europa verwees de Belgische staatswaarborg naar de prullenmand wegens onwettelijk en ongrondwettelijk. Ondertussen blijft de regering maar aanmodderen over een oplossing. Wat een billijke vergoeding voor een ter investering ter goeder trouw zou worden, blijkt een aalmoes van in het beste geval 40%.

Maar het wordt nog erger. De Arco-spaarders zagen hun investering in Dexia wegsmelten. Om hun rechten te doen gelden en aanzien te worden als een volwaardige bedpartner moesten ze opnieuw investeren in een commerciële claimorganisatie. Want de regering vatte onlangs de onderhandelingen over een vergoeding voor Arco aan met Deminor. Een commerciële belangenorganisatie die door de Amsterdamse rechtbank gevraagd wordt om haar vergoedingen beter te verantwoorden.

De gewone Arco-spaarders, die nochtans ook verenigd zijn in belangeloze organisaties als Geld terug van Arco en Arcoparia's, werden niet mee in bed genomen. Ze werden gewoon genegeerd en gepasseerd. Je zou verwachten dat de regering zou onderhandelen met een zo groot mogelijke vertegenwoordiging van de 800.000 gedupeerde Arco-spaarders. Deminor vertegenwoordigt slechts 2.000 misnoegde coöperanten, Geld terug van Arco en Arcoparia's zitten daar met hun 3.300 leden ruim boven. En de verenigingen groeien met de dag. Waarom hebben zij geen recht op een plaatsje in het bed?

Om alsnog een stem te hebben in de onderhandelingen over een vergoeding en erkend te worden als een volwaardige onderhandelingspartner daagden Arcoparia's en Geld terug van Arco premier Michel als hoofd van de regering uit voor de rechtbank van eerste aanleg in Brussel. Zij eisen 100% van hun investering terug, net zoals dat ook al jaren beloofd werd.

Beide verenigingen willen deze nieuwe procedure omzetten in een Class Action tegen de Belgische regering en tegen Belfius. Ze roepen de meer dan 3.000 leden en bij uitbreiding alle 800.000 aandeelhouders via Facebook (FB) op om op te komen voor hun rechten. Arcoparia's en Geld terug van Arco publiceerden op hun FB-pagina en website een formulier waarmee elke Arco-spaarder vrijwillig en gratis eisende partij kan worden in de rechtszaak. Zo ontstaat een massaclaim tegen de regering en worden beide verenigingen een bedpartner die gehoord wil worden.

De Arco-spaarders hebben ook al nagedacht over een mogelijke oplossing waarvan alle partijen beter kunnen worden. Een concrete minnelijke oplossing ligt volgens hen in een schikking met Belfius. Net zoals Ageas in het Fortis-dossier een schikking trof van meer dan 1 miljard euro om het verleden op te kuisen, kan Belfius haar verleden nu opkuisen.

Belfius is de historisch aansprakelijke. Zij was de beroeps in het verhaal. Zij distribueerde de aandelen aan klanten en personeel en verdiende er miljoenen mee. Een dergelijke schikking kan zonder erkenning van aansprakelijkheid, net zoals bij Fortis.

Bijkomende voordelen zijn duidelijk: er is nul gevaar voor Europese inmenging, Belfius beschikt over alle bankrekeningen en controlegegevens van alle 800.000 Arco-spaarders en kan een schikking direct implementeren. Bovendien maakt Belfius dan een goede beurt bij zijn trouwe klanten en kan het ongehinderd naar de beurs gaan. Bij Ageas steeg de beurskoers na de aankondiging van een schikking. Misschien kan de regering het geschonden vertrouwen nog een beetje redden door te luisteren naar de gewone Arco-spaarder en hem niet alleen te zien als interessant kiesvee.

Volgens UGent-politicoloog Carl Devos zullen de ARCO-spaarders nooit hun geld terug zien. Ondertussen zijn een aantal gedupeerden naar de Rechtbank gestapt. Lees hieronder hun verklaring:

U bent gedupeerd in ARCO en u bent het wachten sinds 2008 en de valse beloftes beu. Eerst werd 100% beloofd, dan 40 % en nu 10 %. Op de duur schiet er niets over. U wil ook vermijden dat uw claim verjaart of dat u een aalmoes krijgt. U wil mee aan de onderhandelingstafel zitten en 100 % van uw inleg te eisen. Wel , wordt dan eindelijk wakker en neem deel aan de ARCO CLASS ACTION en dien uw eigen schadeclaim in. U moet voor het neerleggen van dit verzoekschrift geen kosten betalen noch aan de verenigingen noch aan de griffie. In die zin is de deelname dus volledig GRATIS maar toch dient u zo wettelijk gezien officieel en autonoom uw claim in.

GELD TERUG VAN ARCO en ARCOparia's zijn twee Vlaamse verenigingen "voor" en "door" ARCO spaarders. Beide verenigingen hebben besloten om samen één front te vormen om aldus verenigd op te komen voor de rechten van de ARCO spaarders. Zij eisen 100 % van de

inleg terug. Samen hebben zij al meer dan 3300 aanhangers en er komen er elke dag bij. Het lidmaatschap is gratis. Meld u vandaag nog via de website of via FACEBOOK.

Zie hieronder hun manifest.

<https://drive.google.com/file/d/0BxVmddAXHvlgNTFjNmdGcEJFYUdEODhoaFU1Qk9UODdGQzJr/view>

Daarnaast heb je nog de ARCO-partij die via politieke weg CD&V onder druk wil zetten om het geld terug te krijgen.

◆ Belgacompensioenfonds is op

Het geld van het pensioenfonds van Belgacom, dat de regering-Verhofstadt II in 2003 heeft overgenomen, is op.

Maar de pensioenen moeten verder worden betaald. Vanaf 2022 gaat het om een jaarlijkse factuur van bijna een half miljard euro.

Kamerlid Hendrik Bogaert (CD&V) spreekt van de 'meest cynische zaak' ooit. Hij kreeg van minister van Begroting Sophie Wilmès (MR) te horen dat de 5 miljard euro uit het pensioenfonds van Belgacom, dat de regering-Verhofstadt in 2003 overnam, tussen 2021 en 2022 op zal geraken. Vanaf dan moet de regering jaarlijks tussen 450 en 470 miljoen euro uit eigen zak vinden, meldde Het Nieuwsblad en is ons bevestigd.

Bogaert fulmineerde al in 2003 tegen de operatie van Verhofstadt en krijgt nu gelijk. Het geld werd in 2003 en 2004 al opgesoupeerd, terwijl er nog jaren voor moest worden betaald. Dat is het omgekeerde van de toekomst voorbereiden', zegt Bogaert. De overheid moet de pensioenen van de statutaire ambtenaren van Proximus blijven betalen, tot ze letterlijk uitgestorven zijn. Proximus werft nu wel enkel nog contractuelen aan, maar er gaan in 2022-2023 nog zo'n 800 statutairen op pensioen bij het telecombedrijf. 'Dat loopt dus stevig op', aldus Bogaert.

De beslissing van de regering-Verhofstadt deed in 2003 al heel wat stof opwaaien. De overname van het pensioenfonds van Belgacom diende om de begroting met 5 miljard euro op te smukken, waardoor een begrotingsdeficit kon worden vermeden. De operatie gebeurde eveneens om Belgacom zonder pensioenverplichtingen naar de beurs te kunnen brengen. De 5 miljard euro werd zagezegd geparkeerd in het Zilverfonds, waaruit de toekomstige pensioenen - ook die van de statutairen bij Belgacom - zouden worden betaald.

Maar boekhoudkundig is het geld in 2022-2023 op, waardoor de komende regeringen rekening moeten houden met een onvoorziene uitgave van 450 miljoen euro per jaar. Technisch gesproken komt het erop neer dat de pensioenuitgaven voor Belgacom vanaf dan als uitgave op het vorderingssaldo moeten worden aangerekend. In 2010 besliste Europa overigens dat de 5 miljard uit het Belgacom-pensioenfonds toch niet geboekt mochten worden als inkomsten, waardoor er voor het jaar 2003 alsnog een begrotingsdeficit in de begrotingstabellen staat.

In diezelfde periode is overigens niet alleen het begrotingsfonds van Belgacom overgenomen, maar ook de pensioenfondsen van de Antwerpse haven (236 miljoen), de NMBS (zo'n 300

miljoen), Belgocontrol en Brussels Airport (samen 130 miljoen). En ook al waren die operaties kleiner, toch wil Bogaert daarvan ook weten of deze operaties de toekomstige regeringen voor onverwachte uitgaven zullen plaatsen. 'Ik blijf hierin graven', verzekert het Kamerlid. Het Belgacompensioenfonds is leeg. Bron: De Tijd

ONDERWIJS

◆ Wijzigingen wetgeving

Toelichting salarisbrief

http://data-onderwijs.vlaanderen.be/edulex/document.aspx?docid=13171&utm_source=Klasse+-+Nieuwsbrieven&utm_campaign=cf1f31f52f-klasse_schooldirect_2018_01_30&utm_medium=email&utm_term=0_b661ff641f-cf1f31f52f-417312689

Samen tegen schooluitval

Iets meer dan 10% van de Vlaamse jongeren verlaat de school vroegtijdig. In Antwerpen en Brussel loopt dat percentage op tot bijna 20%. De meeste centrumsteden zoals Genk, Mechelen en Gent, scoren ook hoog boven het Vlaamse gemiddelde. Vroegtijdige schoolverlaters betreden de arbeidsmarkt in een zeer kwetsbare startpositie.

http://www.onderwijs.vlaanderen.be/samen-tegen-schooluitval/?utm_source=Klasse+-+Nieuwsbrieven&utm_campaign=7c8101c64d-EMAIL_CAMPAIGN_2018_01_25&utm_medium=email&utm_term=0_b661ff641f-7c8101c64d-417312689

https://onderwijs.vlaanderen.be/nl/vroegtijdig-schoolverlaten-in-het-vlaams-secundair-onderwijs?utm_source=Klasse+-+Nieuwsbrieven&utm_campaign=7c8101c64d-EMAIL_CAMPAIGN_2018_01_25&utm_medium=email&utm_term=0_b661ff641f-7c8101c64d-417312689

◆ Leerkracht is zwaar beroep

Wordt de job van leerkracht erkend als zwaar beroep? Zowel de vakbonden als bij de CD&V hebben ze daar goede hoop in, ook al beslist de regering binnenkort definitief dat stress geen volwaardig criterium meer is om vroeger met pensioen te mogen.

De regering zit in de laatste rechte lijn om een akkoord te bereiken voor zware beroepen bij ambtenaren. Wie tijdens zijn carrière hard labeur heeft verricht, krijgt recht op een voordelige pensioenregeling. Pensioenminister Daniel Bacquelaine (MR) hoopt op een snelle landing.

Een van de vragen die telkens opduikt: zullen leerkrachten vroeger met pensioen kunnen blijven gaan? Zowel CD&V als de vakbonden zetten zwaar in om hen op de lijst van zware beroepen te krijgen.

Pensioenminister Daniel Bacquelaine (MR) vindt dat leerkracht een zwaar beroep is, zo blijkt uit een belangrijk werkdocument binnen de regering. De kans wordt daarom steeds groter dat de leraren vroeger met pensioen mogen dat verwijst naar verschillende goed geplaatste bronnen.

Wie lesgeeft in het lager of secundair onderwijs zou in het meest gunstige geval twee jaar sneller met pensioen kunnen. Kleuterleiders en leerkrachten in het bijzonder onderwijs zitten een categorie hoger en zouden tot vier jaar vroeger kunnen stoppen. Hoger onderwijs en het volwassenenonderwijs vallen uit de boot.

De regering is het er intussen over eens om te werken met vier criteria die bepalen of iemand in aanmerking komt voor een zwaar beroep: moeilijke uren, fysieke belasting, veiligheidsrisico's en stress. Die laatste factor geldt niet als apart criterium. Wie alleen stress heeft, komt niet in aanmerking. Er zijn ook gradaties.

Als we die criteria even overbrengen naar het beroep van leerkracht zijn er toch veel elementen die onder "zwaar beroep" vallen.

Kleuterscholen, lagere scholen, bijzonder onderwijs en moeilijke beroepsklassen zijn zeker zwaarder dan een elitaire ASO-school met brave gemotiveerder leerlingen. In sommige scholen gaan de leerkrachten fluitend naar hun werk, in andere scholen ondervinden de leerkrachten enorm veel stress, agressie van de leerlingen of een enorme werkdruk.

◆ CAO 11

Ca0 11 bevat twee krachtlijnen: meer koopkracht voor alle personeelsleden en een betere start voor beginnende leerkrachten. Dat voor andere noden geen oplossing wordt geboden, heeft te maken met het loopbaandebat: we hebben ervoor gekozen de cao en het loopbaandebat gescheiden te houden. Wij zijn fier op het resultaat van onze onderhandelingen. Jammer genoeg kan één partij, die nochtans mee aan de onderhandelingstafel zat, het niet laten zich te profileren ten koste van dit schitterende resultaat.

In juni 2017 werd al een eisenpakket voorgelegd. Daarin stonden vier eisen die uitsluitend met koopkracht te maken hadden. Deze zelf gekozen beperking tot koopkrachteisen had alles

te maken met de studie over de taakbelasting en de opdracht van de leerkracht. Als we items over de opdracht van de leraar in ons eisencahier hadden opgenomen, dan was er deze legislatuur geen cao gekomen. Wij hebben er altijd op gehamerd dat we wel degelijk beseffen dat in onze sector ook andere pijnpunten zijn.

Bij de opstart van de onderhandelingen zijn wij ingegaan op het verzoek van de minister om ook maatregelen voor de startende leraars op te nemen. De nood is immers hoog: de onderwijssector moet veel zorgzamer omspringen met zijn startend personeel. Om de twee jaar een lichter tijdelijken inwisselen voor een nieuwe, is onaanvaardbaar. Deze zorg leeft al lang bij de personeelsleden. Wij wilden dit kost wat kost in deze cao aanpakken.

In het interprofessioneel loonakkoord ('17-'18) werd een loonnorm afgesproken van 1,1 procent. Als je als sector er niet in slaagt om minstens de marktevoluties te volgen, dan neemt men je niet meer au sérieux. Ook dit heeft te maken met waardering voor het onderwijswerk. Wij konden dus niet anders dan dit akkoord te vertalen naar de onderwijscontext.

Een marktconform loon moet toelaten competente en gemotiveerde personeelsleden aan te trekken en te behouden. Daarbij mag je niet uit het oog verliezen dat we in het onderwijs alleen ons loon hebben en niets meer. We krijgen geen voordelen in natura, zoals een salariswagen, maaltijdcheques, een hospitalisatie-verzekering, enz..

Daarom is ook het logisch dat we, om onze koopkracht op peil te houden, alles hebben ingezet op looneisen. Het was een minister van de Open-VLD die de riante parlementaire weddes op deze manier verantwoordde: 'If you pay peanuts, you get monkeys'. Wij spreken dit principe niet tegen, want het gaat ook op voor het ons beroep.

Even belangrijk is de verbetering van de arbeidsomstandigheden en de werkzekerheid van de startende leerkracht. Dat nu én meer én sneller benoemd zal worden, kunnen we historisch noemen. Deze regering stemt in met een verdere verankering van de vaste benoeming in onze sector. In deze tijden en met deze coalitie is dat een zeer belangrijk signaal.

Wie deze maatregelen – een lerarenplatform, sneller recht op TADD, meer en snellere vaste benoemingen,... – negeert of politiek tracht te recupereren, is ofwel van zeer slechte wil ofwel gewoon onbekwaam. Het extra budget dat door deze maatregelen vrijkomt, dient voor de verbetering van de aanvangsbegeleiding, zodat er meer startende leerkrachten in onze sector blijven.

Blijkbaar weet men het bij de N-VA niet meer goed. Of men kan op z'n minst vaststellen dat ten huize N-VA de neuzen niet allemaal in dezelfde richting wijzen. Enerzijds heb je de N-VA die in de Vlaamse regering zit en een cao mee goedkeurt. Daarnaast is er de N-VA die in het Vlaams parlement zetelt en kritiek begint te geven op diezelfde cao: "De loonsverhoging is de personeelsleden wel gegund, maar er zijn toch andere noden!" Terwijl het net die N-VA-parlementsleden zijn die alles doen om de toename van het onderwijsbudget tegen te houden. "Andere noden moeten gefinancierd worden door intern middelen te zoeken". Als we deze redenering aanhouden, dan is de kans zeer klein dat er een plan voor het basisonderwijs komt.

Het wordt nog gekker als blijkt dat deze N-VA'ers in het Vlaams Parlement bezorgd zijn om de onderwijspensioenen en de mogelijke erkenning van onze sector als zwaar beroep. De N-VA'ers in het federale parlement daarentegen gaan voluit voor de totale ontmanteling van onze pensioenen.

Met deze verschillende gedaantes kan NVA natuurlijk op ieder moment een bepaald deel van haar doelpubliek bedienen. Het getuigt echter van een weinig consequente houding. Constructief kan je het al helemaal niet noemen. Stemmengevin gaat duidelijk voor op alles, zelfs op de opleiding van onze jeugd of de extra ondersteuning van hen die dat nodig hebben.

Wij willen gerust de andere noden op tafel te leggen. Mogen we er dan vanuit gaan dat de NVA de eerste zal zijn om daarvoor budget te voorzien? De kostprijs voor de verschillende niveaus zal om en bij het miljard liggen. We zijn alleszins tevreden dat we toch al één bondgenoot hebben.

De zoektocht naar middelen en maatregelen voor de startende leraars was niet eenvoudig en is enkel gelukt door de volgehouden inspanning van alle partijen rond de tafel. Het resultaat mag er zijn en weldra zal blijken dat er voor de startende leraar wel degelijk positieve veranderingen zullen zijn. Bron: dewereldmorgen

Lees ook:

http://onderwijs.vlaanderen.be/nl/onderwijspartners-ondertekenen-nieuwe-cao-onderwijs?utm_source=Klasse+-+Nieuwsbrieven&utm_campaign=6f8ed23e10-EMAIL_CAMPAIGN_2018_01_25&utm_medium=email&utm_term=0_b661ff641f-6f8ed23e10-417312689

◆ Kamperen in vrieskou

Het gaat nog altijd mis met de inschrijvingen in scholen.

Vanaf 1 maart startten de inschrijvingen, maar al weken voordien stonden aan sommige scholen al tientallen ouders te kamperen in de vrieskou. Anderen sliepen in hun wagen.

Volgens Christophe De Buyser, directeur van basisschool De Regenboog, is er in heel Groot-Grimbergen een capaciteitsprobleem. Voor het vijfde jaar op rij stonden ouders aan de school te wachten om er hun kind te kunnen inschrijven. Weken op voorhand stonden al 24 mensen aan te schuiven aan de school, terwijl er maar plaats is voor 21 leerlingen. De school had twee klaslokalen vrijgemaakt voor de wachtende ouders. De Buyser betreurt dat er nog geen werk is gemaakt van een elektronisch inschrijvingssysteem.

Ook aan VBS Prinsenhof, 200 meter verderop, schoven ouders aan voor de inschrijvingen. De basisschool had een dertigtal vrije plaatsen. De directie wou echter geen klaslokalen vrijmaken omdat dit het probleem van aanschuivende ouders in de hand zou werken. En dus moesten de ouders buiten in de vrieskou kamperen.

Het is de tientallen ouders die bijna een week hebben staan klappertanden aan de Vrije Basisschool Prinsenhof in Grimbergen gelukt om hun kinderen in te schrijven. Kortom, dat kamperen aan de poort bleek uiteindelijk nergens voor nodig.

Ook in Gent waren er wat inschrijvingsproblemen maar die zijn ondertussen opgelost. In Gent kon 96 procent van de leerlingen in het secundair onderwijs zich in de school van eerste keuze inschrijven. Dat meldde het stadsbestuur. Er werden 208 extra plaatsen gecreëerd in Gent. Er namen 311 ouders afstand van hun ticket, waarschijnlijk omdat ze de voorkeur

geven aan een school buiten Gent. Volgens de definitieve cijfers kan 99 procent van de leerlingen zich inschrijven in een school uit hun top drie.

Exact 2.622 Gentse scholieren zijn nu ingeschreven, van wie 2.503 in hun favoriete school. "Het aantal kinderen zonder ticket voor hun school van eerste keuze is een voorbode van het capaciteitstekort in het secundair onderwijs", zegt het stadsbestuur. Voor dit schooljaar hebben alle 45 Gentse scholen zich aangesloten bij het aanmeldingssysteem. Slechts twaalf kinderen kregen vandaag nog geen plaats toegewezen, maar er zijn nog vrije plaatsen in negen van de achttien Gentse ASO-scholen.

Gent waarschuwt wel voor de komende jaren: "Als de overheid niet steeds achter de feiten wil aanlopen, moet ze nu geld stoppen in het bouwen van bijkomende scholen", zegt schepen van Onderwijs Elke Decruynaere (Groen). Het aanmeldingssysteem wordt binnenkort nogmaals geëvalueerd. Zo moeten mogelijke wissels – waarbij leerlingen elkaars eerste keuze hebben – op voorhand uitgefilterd worden. Er komt ook betere communicatie, zodat ouders een doordachte keuzelijst kunnen samenstellen.

Het centraal online aanmeldingsregister in Antwerpen heeft niet ieder kind een plaats op een middelbare school kunnen geven. 81,5 procent van de aangemelde kinderen heeft een ticket voor een school uit zijn top 3 gekregen. 618 kinderen hebben nog geen plaats en staan op een wachtlijst.

Net als in Gent konden ouders in Antwerpen voor het eerst hun kind online inschrijven via een centraal register. Ouders konden zo voorkeursscholen opgeven waarna het systeem de plaatsen invulde. In tegenstelling tot de Oost-Vlaamse bureaus namen in Antwerpen niet alle scholen deel. 20 van de 66 scholen verkiezen het 'kamperen' boven online inschrijven.

Dat maakt het volgens de Antwerpse schepen voor Onderwijs Claude Marinower (Open Vld) bijzonder moeilijk om conclusies te trekken. De percentages liggen opvallend lager dan in Gent, 81,5 procent tegenover 94,8 procent ingeschrevenen, maar dat komt volgens Marinower omdat niet iedere school in het register zit. "Het gaat om nog eens 2.000 plaatsen en het zijn ook enkele grote, bekende scholen die besloten hebben om niet deel te nemen."

Van de 3.454 kinderen die zich online hebben aangemeld staan er 618 op een wachtlijst. Zij hebben nog geen ticket voor een school. Marinower begrijpt dat dit tot frustratie leidt. "Ouders liggen hier wakker van, maar laat duidelijk zijn dat er voor elk kind in Antwerpen sowieso een plaats is." Hij maakt zich sterk dat ieder ouder een school naar wens zal vinden. Online werden 410 plaatsen niet ingevuld, later komen daar nog de fysieke inschrijvingen bij van de niet-deelnemende scholen.

Minister Crevits pleit voor de oprichting van een Vlaams digitaal platform waar scholen hun inschrijvingen kunnen regelen.

"Kamperen zou niet meer aan de orde mogen zijn", zegt ze. "In grootsteden, zoals Antwerpen en Gent, kiezen scholen zelf al om te werken met een digitaal systeem. Er ligt ook een voorstel op tafel om scholen te verplichten dergelijk systeem op poten te zetten. Scholen zouden zo verstandig moeten zijn om, als er capaciteitsproblemen zijn, te vragen dat mensen zich digitaal aanmelden", aldus nog Crevits.

De kans dat er deze legislatuur nog zo'n centraal aanmeldingssysteem komt voor alle Vlaamse scholen is echter klein, zo is te horen bij N-VA. Die partij ziet de dubbele contingentering in het voorliggende systeem niet zitten. Dat systeem reserveert een aantal plaatsen voor kansarme indicatorleerlingen, met als criterium het diploma van de moeder en de thuistaal. Voor N-VA is dat geen optie. Er is in Vlaanderen geen draagvlak voor een voorrangregeling

op school op basis van socio-economische of etnisch-culturele motieven, vindt de partij. “Momenteel zijn de gesprekken helemaal stilgevallen”, zegt parlementslid Kris Van Dijck.

Een ander voorstel dat de minister kreeg over de inschrijvingen was om voorrang te geven aan de leerlingen met de beste leerresultaten. Zodat die leerlingen eerst hun keuze kunnen maken, in overeenkomst met hun interesse. Maar dat vond de minister geen goed idee.

“Absoluut niet” zegt ze. “Elke leerling moet alle kansen krijgen. En ouders moeten samen met hun kind vrij kunnen kiezen. Dat doen ze trouwens niet (alleen) op basis van prestaties. Een pedagogisch project is voor de meeste ouders veel belangrijker. Ze willen bijvoorbeeld graag een methodeschool, een school die zich uitdrukkelijk inzet tegen pesten, een katholieke school of een school van het gemeenschapsonderwijs... Door de brede eerste graad is er in het eerste en tweede middelbaar ook nog geen drastisch onderscheid tussen aso, bso en tso: iedereen krijgt een brede basisvorming en scholen leggen alleen eigen accenten. Leerlingen kunnen dan nog alle kanten uit, ongeacht hun resultaten in de lagere school.”

We zijn benieuwd of de volgende jaren de inschrijvingen soepel zullen verlopen.

Lees ook:

http://pvda.be/artikels/geen-wachtrijen-voor-scholen-maar-efficient-en-eerlijk-inschrijvingsbeleid?utm_source=pvda2018-03-02&utm_medium=email&utm_content=html&utm_campaign=portalnewsletter

SECTOREN

◆ Minimumdienstverlening bij spoor

Vorig jaar liet de rechtse regering een wet goedkeuren die bij de NMBS een minimumdienstverlening invoert. Die ging in op 7 maart. De eerstvolgende staking wordt dus een eerste test voor de regering en de vakbonden. De vakbonden pikken die minimumdienstverlening alvast niet en ze kondigden aan dat ze naar het Grondwettelijk Hof trekken.

Op 21 februari 2018 zond de VRT een reportage uit over de antidemocratische structuren die de NMBS in een wurggreep houden. Er heerst een klimaat van angst en een militaire hiërarchie, en het bedrijf kampt met een teveel aan dik betaalde managers en een tekort aan werkrachten op het terrein. Die reportage van programma Pano bracht in Vlaanderen heel wat beroering teweeg. Ze bracht het wanbeheer en het gebrek aan democratie bij het spoor aan het licht. PVDA-volksvertegenwoordiger Raoul Hedebouw kaartte de problemen aan in het parlement (bekijk hier zijn volledige interventie): “De treinbegeleiders en de treinbestuurders die zich elke dag inzetten om ons naar het werk te brengen, spreken over een angstcultuur en een sanctiecultuur. En ze zeggen dat ze er niet met de buitenwereld mogen over spreken.” Is het dan nog verwonderlijk dat ze reageren met stakingen als de regering nog eens drie miljard euro besparingen wil opleggen? De maat is meer dan vol. “Het enige verweer dat de werknemers van de NMBS tegen die militaire macht hebben, is hun

collectieve kracht. En wat jullie willen doen, is die collectieve kracht breken [door de minimumdienstverlening]”, sprak Raoul Hedebouw in de Kamer.

“De werknemers krijgen geen beperkingen opgelegd. We vragen enkel dat ze zich uitspreken [of ze al dan niet staken]”, zei minister van Mobiliteit Bellot (MR) enkele maanden geleden. Beurskrant L'Echo schreef dat de tekst van de minister een minimumdienstverlening van het type “Canada dry” was: “De tekst heeft de kleur en de geur van minimumdienstverlening, ‘maar is geen minimumdienstverlening’ zo verdedigt F. Bellot zich.” (L'Echo, 5 oktober 2017).

Geen beperkingen? Geen belemmering van het stakingsrecht? De realiteit is helemaal anders. En dat zal niet worden tegengesproken door het spoorpersoneel dat op 27 februari mee protesteerde tegen de afbraak van de pensioenen, tijdens de staking van de openbare diensten. De directie van de NMBS, die zich geruggensteund voelde door de regering, oefende een zelden geziene druk uit om werknemers ervan te weerhouden mee te staken. Zo belde de directie de werknemers in de seingeverscabine van Gent tot vijf maal toe op om te vragen of ze gingen staken of niet. De directie ging zelfs zo ver dat ze de werknemers dreigde dat ze hen zou opvorderen (wat volstrekt onwettig is). Intimidaties en bedreigingen ... De directie ging erg ver, hoewel de minimumdienstverlening toen nog niet in voege was. Hoe ver zal ze gaan met haar bedreigingen nu die wel van kracht is?

Zoals de PVDA al herhaaldelijk heeft gezegd, probeert de regering met de minimumdienstverlening een voet tussen de deur te krijgen. Want eens de minimumdienstverlening van toepassing is bij de NMBS zal de regering verdergaan met haar aanvallen op de vakbonden en de wet nog strenger maken. De N-VA heeft haar ambities al duidelijk aangekondigd: voor die partij gaat de tekst nog niet ver genoeg: stakers moeten opgevorderd kunnen worden.

Een voet tussen de deur is belangrijk, want het is duidelijk wat de regering wil: de slagkracht van de vakbonden verminderen en stakingen vermijden (hoewel dat het ultieme middel is waarmee werknemers in geval van een sociaal of politiek conflict tot een gepaste oplossing kunnen komen). En dat alles om haar neoliberale agenda door te drukken. Het is geen toeval dat de regering eerst het stakingsrecht bij het spoor inperkt en vervolgens overgaat tot de liberalisering van het passagiersvervoer bij het spoor: eerst de spoorwegmensen hun wapens ontnemen en zich dan voorbereiden op de grootste aanval tegen de NMBS die dat bedrijf sinds zijn oprichting in 1926 heeft gekend. In Frankrijk is hetzelfde gebeurd. Nadat Sarkozy in 2007 de minimumdienstverlening had ingevoerd (het Franse systeem lijkt heel sterk op het systeem dat in België wordt ingevoerd), werd staken heel veel moeilijker. Dat vergemakkelijkt de taak van de huidige president Macron, die de Franse tegenhanger van de NMBS wil liberaliseren.

Tot slot is dit ook een voet tussen de deur omdat de motiveringen die vandaag worden gebruikt om de minimumdienstverlening bij de NMBS in te voeren, morgen gebruikt kunnen worden om in andere sectoren het stakingsrecht in te perken, stakings- en bedrijfspiketten te verbieden enz. In die zin is het een echte testcase voor de syndicale beweging.

De spoorvakbonden hebben dat goed begrepen: ACOD Spoor en ACV-Transcom gaven in een gezamenlijk persbericht aan “samen juridische stappen te ondernemen tegen de minimumdienstverlening”. Ze willen de wet voor het Grondwettelijk Hof aanvechten. De PVDA steunt hun gerechtelijke stappen en zal blijven opkomen tegen de schendingen van het stakingsrecht.

Bij een sociaal conflict moeten de erkende vakbondsorganisaties minstens acht werkdagen op voorhand een stakingsaanzegging indienen. 72 uur voor het begin van de staking moeten de

werknemers van het spoor vervolgens aangeven wat ze van plan zijn: zullen ze het werk neerleggen of niet. Indien ze niet bij hun beslissing blijven, riskeren ze een financiële sanctie.

Met dat systeem zullen de NMBS en Infrabel weten hoeveel werknemers er aanwezig zullen zijn op de dag van de staking. De twee bedrijven zullen dan een alternatief plan uitwerken dat ze 24 uur voor het begin van de staking aan de treingebruikers zullen meedelen.

Een week na de Pano-reportage, en na de vele getuigenissen die bij de PVDA binnenkwamen, stelde PVDA-volksvertegenwoordiger Marco Van Hees tijdens hun hoorzitting in het federaal parlement vragen aan de spoorbazen: "In principe mogen spoorwegbeambten niet langer dan zeven dagen op rij werken. We hebben getuigenissen binnengekregen waaruit blijkt dat spoorwegmedewerkers geregeld 15 tot 18 dagen na elkaar werken, zonder rustdagen. Hoe is het mogelijk dat de arbeidsreglementen niet worden nageleefd?" Het antwoord van Luc Lallemand, baas van Infrabel, en Sophie Dutoridoir, CEO van de NMBS, zegt veel over het dictatoriale klimaat dat binnen het bedrijf heerst: "Het parlement is niet de plek om dit soort vragen te stellen, daarvoor bestaat sociaal overleg." Een vreemd antwoord toch voor bedrijven die systematisch hun voeten vegen aan het sociaal overleg ... Willen ze elk publiek debat over de arbeidsomstandigheden bij het spoor verbieden?

Bron: Peter Mertens

http://pvda.be/artikels/minimumdienst-bij-nmbs-stakingsrecht-het-recht-om-je-mond-te-houden?utm_source=pvda2018-03-09&utm_medium=email&utm_content=html&utm_campaign=portalnewsletter

◆ Thuis wachten is arbeidstijd

In een recent arrest besliste het Europese Hof van Justitie in een zaak van een Belgische brandweerman dat een thuiswachtdienst arbeidstijdis. Ook als de werknemer enkel aan het wachten is en (nog) geen effectieve arbeidsprestaties levert. Het is de eerste keer dat het Hof van Justitie met zoveel woorden zegt dat een loutere thuiswacht in bepaalde omstandigheden arbeidstijd kan zijn.

Het Hof sprak zich eerder al uit over thuiswachtdiensten of bereikbaarheidsdiensten. Toen was de conclusie echter dat er tijdens een thuiswachtdienst ("bereikbaarheidsdienst") slechts sprake is van arbeidstijd zodra de werknemer effectief prestaties verricht. De arbeidstijd loopt dus pas wanneer de werknemer tijdens zo'n wachtdienst een effectieve oproep moet beantwoorden. Tijdens de wacht zelf beschikt de werknemer vrij over tijd.

Nu is de conclusie dus anders. Het Hof besluit nu op basis van de concrete feiten dat de brandweerman tijdens de thuiswacht zeer beperkt was in zijn bewegingsvrijheid en dat daarom de volledige thuiswachtdienst arbeidstijd is zoals omschreven in de Europese richtlijn 2003/88.

Tijdens een thuiswachtdienst moet een medewerker niet fysiek aanwezig zijn op het werk. Maar hij of zij moet wel oproepbaar zijn in het geval dat ondersteuning vereist is. Die wachtdienst thuis moet nu ook als arbeidstijd worden gezien. Ook al kijkt die medewerker gewoon tv. Dat besliste het Europees Hof van Justitie. Een beslissing met mogelijke verre gaande gevolgen.

Wie van thuis uit een wachtdienst doet voor het werk, en op relatief korte tijd op het werk moet kunnen zijn, mag die uren aanrekenen als arbeidstijd. Dat oordeelt het Europees Hof van Justitie in de zaak van Rudy Matzak (56), een vrijwillige brandweerman uit Nijvel.

Matzak werkte voor de brandweer van Nijvel. Eén week per maand was hij 's avonds en in het weekend van wacht. Tijdens die wachtdienst moest hij binnen de grenzen van zijn woning blijven. Bij brand moest hij binnen de 8 minuten gehoor kunnen geven aan een oproep. Zoals alle vrijwillige brandweermannen in België ontving hij enkel een vergoeding tijdens effectieve interventies en oefeningen. Maar Matzak – gesteund door 35 collega's – was ervan overtuigd dat alle 'verloren' uren betaald moeten worden volgens het loon van een beroepsbrandweerman.

Het uiteindelijk oordeel van het Hof luidde: “de thuiswachtdienst die wordt verricht door een werknemer, waarbij hij verplicht is om binnen acht minuten gehoor te geven aan oproepen van de werkgever, beperkt sterk de mogelijkheid om andere activiteiten te ondernemen en moet als arbeidstijd worden aangemerkt”. Bij een wachtdienst zou je dus onvoldoende vrij zijn om eigen tijd of locatie te bepalen, of om van je vrije tijd te genieten.

Het arrest legt een bom onder de vrijwillige brandweer in België, Nederland en Duitsland. Zeker voor het Belgische brandweerkorps, dat grotendeels uit vrijwilligers bestaat, kunnen de gevolgen aanzienlijk zijn. België telt ongeveer 12.000 vrijwillige pompvaarders, 75% van het totale korps. Het is nagenoeg onmogelijk om al die brandweervolledigen per uur te betalen. Onvermijdelijk zullen ze het dan met minder brandweermannen moeten stellen. Bijgevolg zal het hele systeem moeten worden herzien. De vraag is maar of het zover zal komen. Volgens een omzendbrief van de minister zijn brandweermannen vrij om elk moment hun beschikbaarheid in te trekken.

Desalniettemin heeft het arrest mogelijk consequenties voor andere beroepen waar sprake is van wachtdiensten, zoals in de zorg.

◆ Thuiswerkalarm

Winterse weersomstandigheden kunnen een enorme verkeersellende veroorzaken. Dat is de afgelopen maanden een aantal keer duidelijk gebleken.

Om verkeershinder ten gevolge van gladde wegen zoveel mogelijk te beperken, zal het waarschuwingssysteem van het KMI voortaan vanaf code oranje worden ingeschakeld als thuiswerkalarm. Dit moet werkgevers en werknemers toelaten om op grote(re) schaal beroep te doen op thuiswerk en zo de verkeersstroom te verminderen.

Werkgevers kunnen hier niet enkel aan bijdragen door in dergelijke omstandigheden in te gaan op individuele aanvragen van werknemers, maar ook - en vooral - door voorafgaandelijk doordachte procedures rond telewerk in overmachtssituaties uit te werken. De regeling inzake occasioneel telewerk voor de ondernemingen uit de privésector, die door de wet betreffende werkbaar en wendbaar werk werd ingevoerd, biedt hiervoor de nodige ruimte.

Het KMI beschikt over een waarschuwingssysteem waarmee ingeval van een risico op gevaarlijke weersomstandigheden via verschillende kanalen (de [website](#) en app van het KMI,...) verwittigingen worden uitgestuurd. Dit gebeurt aan de hand van kleurencodes per provincie, gaande van geel tot rood.

Dit waarschuwingssysteem van het KMI zal voortaan vanaf code oranje wegens risico op gladheid (bv. door sneeuw, aanvriezende regen of rijm- en ijsplekken) een thuiswerkalarm in gang zetten. Wanneer in een provincie (of specifieke regio) een code oranje of rood wegens risico op gladheid van kracht is, zal naast de gladheidswaarschuwing ook een oproep worden gedaan aan werkgevers en werknemers om zoveel mogelijk gebruik te maken van thuiswerk. Gezien weersomstandigheden soms vrij snel kunnen veranderen en het KMI code oranje soms eerst laat voorafgaan door code geel, is het raadzaam om op basis van de waarschuwing van 6 uur de dag zelf te beslissen. Uit vorige gevallen is gebleken dat code geel de dag voordien code oranje of hoger kan worden.

Dit moet bij (een risico op) weeromstandigheden die het verkeer ernstig (kunnen) bemoeilijken, toelaten om (occasioneel) telewerk op grotere schaal te organiseren en laten activeren door de ondernemingen. Hierdoor kan de verkeersstroom en -hinder worden beperkt, hetgeen niet alleen tijdsinstaat voor de werknemers oplevert en het risico op ongevallen verkleint, maar ook de economische gevolgen voor de werkgevers en de impact op het leefmilieu inperkt.

De wet betreffende werkbaar en wendbaar werk heeft voor de werkgevers en werknemers uit de privésector een [wettelijk kader voor telewerk](#) gecreëerd dat niet op regelmatige basis, maar wel occasioneel wordt uitgevoerd.

Het laat individuele werknemers, wiens functie er verenigbaar mee is, toe om omwille van persoonlijke redenen of overmacht (bv. wanneer ernstige verkeersshinder wordt verwacht ten gevolge van slechte weersomstandigheden) van thuis uit (of een andere door hen gekozen plaats) te werken, mits voorafgaandelijke aanvraag en goedkeuring door de werkgever.

Daarnaast wordt ook voorzien in de mogelijkheid voor de werkgever om via [collectieve arbeidsovereenkomst](#) of het [arbeidsreglement](#) het kader vast te leggen waarbinnen de werknemers het occasioneel telewerk kunnen vragen.

Dit kader bevat dan tenminste de volgende elementen:

- de functies en/of activiteiten binnen de onderneming die verenigbaar zijn met occasioneel telewerk;
- de procedure om het occasioneel telewerk aan te vragen en toe te staan;
- de eventuele terbeschikkingstelling door de werkgever van de voor occasioneel telewerk benodigde apparatuur en technische ondersteuning;
- de eventuele bereikbaarheid van de werknemer tijdens het occasioneel telewerk;
- de eventuele vergoeding door de werkgever van de kosten verbonden aan het occasioneel telewerk.

Op die manier kan een werkgever ook een recht op occasioneel telewerk creëren en er de modaliteiten (bv. de vorm en termijn van de aanvraag) en voorwaarden (bv. de omstandigheden waarin de aanvraag wordt toegelaten) van bepalen.

Dergelijke kader inzake occasioneel telewerk hoeft zich uiteraard niet te beperken tot individuele situaties van overmacht of ad hoc procedures waarbij aanvraag per aanvraag wordt bekeken of er kan worden op ingegaan.

Ondernemingen kunnen ook een ruimer engagement aangaan door voorafgaandelijk de omstandigheden te identificeren waarin en de wijze waarop occasioneel telewerk (collectief) zal worden aanvaard, aangemoedigd of zelfs geïnitieerd door de werkgever (bv. ingeval er in een voor de onderneming relevante regio een thuiswerkalarm wordt afgekondigd bij code oranje wegens risico op gladheid) en hiervoor een draaiboek met praktische afspraken

vastleggen.

Ondernemingen kunnen onnodige verkeersellende bij winterse weersomstandigheden mee helpen voorkomen door voorafgaandelijk, in functie van het thuiswerkalarm, de nodige regelingen inzake occasioneel telewerk te treffen.

Hiervoor kan in de eerste plaats worden gedacht aan de uitwerking van procedures inzake occasioneel telewerk die, naast de door de wet betreffende werkbaar en wendbaar werk bepaalde elementen (m.n. verenigbare functies en activiteiten, aanvraag- en goedkeuringsprocedure, eventuele apparatuur en technische ondersteuning, bereikbaarheid van de werknemers en vergoeding van de kosten) ook andere praktische én technische aspecten regelen.

Men moet o.a. stilstaan bij de identificatie van de regio's waarvoor waarschuwingen in aanmerking worden genomen (bv. bij code oranje in de provincie waar de onderneming gevestigd is, waar werknemers wonen,...), de manier waarop (een grote groep van) werknemers zullen worden verwittigd, de onderlinge bereikbaarheid tussen werknemers en onderneming (hoe contact opnemen met leidinggevenden of collega's, hoe toegang krijgen tot documenten,...), oplossingen voor werknemers die niet over de nodige apparatuur beschikken om van thuis uit te werken,....

Het verdient daarnaast ook aanbeveling om vooraf voldoende aandacht te besteden aan de technische mogelijkheden (apparatuur, software, capaciteit ICT-systeem, ...) waarover de onderneming beschikt.

◆ Wij willen naar 30-urenweek

Klassenstrijd is per definitie de uitdrukking van een conflict tussen minstens twee groepen, meer bepaald maatschappelijke klassen, met tegengestelde economische belangen. Wie enkel de titel leest zou er dus verkeerdelijk vanuit kunnen gaan dat deze brave man een oproep richt aan alle betrokken partijen om die ellendige vijandigheden tussen klassen nu eindelijk een keer te staken en een nieuw hoofdstuk in de geschiedenis te beginnen. Het zou onmetelijk naïef zijn, maar wie zulk een oproep doet gaat er tenminste vanuit dat klassenstrijd daadwerkelijk deel uitmaakt van de huidige realiteit.

Wat Blumberg hier echter tracht te slijten, is dat klassenstrijd iets uit het verleden is, iets dat voorbijgestreefd is, maar waarvan de symboliek en retoriek nog altijd verder leven in de sociaaldemocratische partijen. Hij haalt dit aan als reden waarom de aanhang (in vele landen) sterk afneemt en zegt: 'De sociaaldemocratie heeft een intellectuele reconstructie nodig waarbij ze historische concepten moet opgeven'. Opvallend is dat hij het over historische concepten heeft, terwijl klassenstrijd niet gewoon een concept is, maar onlosmakelijk deel uitmaakt van een maatschappij met een kapitalistische economie.

Dit soort redenering is een schoolvoorbeeld van wat Marx filosofisch idealisme noemt. Blumberg wisselt oorzaak met gevolg en lijkt te denken dat de realiteit wordt vormgegeven aan de hand van concepten. Zijn redenering is opgebouwd uit bestaande elementen, maar de context die hij schetst heeft meer gemeen met bijgeloof dan met een wetenschappelijke analyse. Of het nu een bewuste strategie is of het resultaat van hopeloze verwarring, de ideeën die hij verspreidt maken deel uit van een offensief dat de inspraak en rechten van de werkende bevolking drastisch wil terugschroeven.

Blumberg's bezorgdheid is het wankelende evenwicht in de Europese politiek. Een politiek die zich tot nader order nog steeds afspeelt binnen het kader van een kapitalistische wereldmarkt. Hij zegt 'Zelfs voor wie zich niet kan vinden in het socialistische gedachtegoed, is die ontwikkeling zorgwekkend. Een gezonde oppositie en een compromis tussen centrumrechts en centrumlinks blijven essentieel voor de stabiliteit van de Europese democratieën.'

Het is dus eigenlijk een oproep aan de linkerkant om geen minuut meer in de klassenstrijd te investeren, zelfs niet als het om symboliek gaat, en zich samen met andere ernstige mensen in te zetten voor het eeuwig voortbestaan van iets dat steeds meer in vraag gesteld wordt.

Lees het volledige artikel via:

<https://www.vonk.org/sociale-kwesties/alleen-als-er-wordt-terugvochten-noemen-ze-het-klassenstrijd.html>

◆ Automatisering en werkloosheid

De idee dat automatisering en technologische vooruitgang aan de basis liggen van werkloosheid, is zeer wijd verspreid. Het debat over de oorzaken van werkloosheid en de rol van automatisering is belangrijk omwille van de politieke implicaties. Dit artikel argumenteert dat werkloosheid niet het gevolg is van automatisering, maar dat het een bijproduct is van de kapitalistische economie en dat het kapitalisme niet in staat is om de automatisering te organiseren op een menselijke manier en zelfs niet op een manier die economisch efficiënt is.

Het fenomeen van de automatisering is onmiskenbaar. Op de nieuwste metrolijnen rijden toestellen zonder bestuurder in Kopenhagen, Parijs en London. De zelfrijdende auto's die momenteel in productie gaan, zullen gevolgen hebben voor de chauffeurs van camions, bussen en taxi's. Er is een toenemend gebruik van robotten in fabrieken, elektronisch bankieren, zelfscan-kassa's, door educatieve video's zijn er minder leerkrachten nodig, drukkerijen verdwijnen door de opkomst van digitale documenten, typisten zijn verdwenen door de verspreiding van personal computers, enzovoort.

Sommigen voorspellen dat deze automatisering zal leiden tot een permanent hogere werkloosheid. De theorie wordt vaak geponeerd als argument voor eisen zoals het basisinkomen. Voorstanders van het basisinkomen stellen bijvoorbeeld dat de werkloosheid de komende jaren zal stijgen tot 50 procent en dat het "basisinkomen een alternatief vormt voor de falende arbeidsmarkt en de stijgende werkloosheid. Door robotisering en outsourcing naar lageloonlanden is er onvoldoende betaald werk. Deze trend valt niet te stoppen" (1).

Automatisering leidt echter niet tot werkloosheid. Landen met een hogere graad van automatisering (zoals Duitsland) hebben gemiddeld geen hogere werkloosheid dan andere landen (zoals Mexico). Als automatisering echt zou leiden tot meer werkloosheid, dan zou de werkloosheid in Duitsland veel hoger zijn dan in Mexico en dat is niet het geval. De werkloosheid in België is vandaag ook niet hoger dan in de 19e eeuw toen de economie in veel mindere mate geautomatiseerd was. Diegenen die menen dat automatisering wel leidt of zal leiden tot een permanent hogere werkloosheid, moeten uitleggen hoe ze deze vaststellingen verklaren.

Goede leugens bevatten altijd een kern van waarheid. Het is natuurlijk waar dat mensen in bepaalde beroepen hun job verliezen als een onmiddellijk gevolg van automatisering. Toen het vervoer overschakelde van paarden op auto's, kwamen beroepen die te maken hadden met transport per paard onder druk te staan en veel mensen verloren hun job. Maar we moeten een onderscheid maken tussen het werkloos worden van een individu en de werkloosheidsgraad in een economie. Individuen stromen in de werkloosheid wanneer ze hun job verliezen en ze stromen uit de werkloosheid wanneer ze een nieuwe job vinden. De werkloosheidsgraad wordt bepaald door die in- en uitstroom en vormt een stock-variabele, vergelijkbaar met het waterpeil in een bad dat bepaald wordt door de instroom uit de kraan en de uitstroom via de afvoer. In principe (lees: niet in het kapitalisme) is het mogelijk dat mensen hun job verliezen terwijl er toch geen werkloosheid is (een "leeg bad") op voorwaarde dat die mensen meteen in een nieuwe job aan de slag kunnen. Kortom, de relatie tussen automatisering en werkloosheid kan niet begrepen worden zonder te expliciteren hoe men het proces ziet van jobcreatie (de uitstroom uit werkloosheid).

De technofobe stemmen in het debat negeren doorgaans de kwestie van jobcreatie en sommigen lijken er impliciet van uit te gaan dat er geen jobcreatie is, wat onhoudbaar is in het licht van...

Lees verder via:

<https://www.marxist.com/automatisering-en-werkloosheid.htm>

VARIA

◆ Wat verandert er in april?

Zoals elke maand veranderen er ook nu weer enkele zaken. Hierbij een overzicht.

- **Controle op discriminatie bij bedrijven**

Vanaf 1 april krijgen sociale inspecteurs bij objectieve aanwijzingen van discriminatie, bijvoorbeeld na een klacht of een melding, de mogelijkheid om zich voor te doen als (potentiële) klanten of (potentiële) werknemers van het bedrijf. Op die manier kunnen ze dan nagaan of er bij de onderneming sprake is van discriminatie op het vlak van leeftijd, geslacht, geloofsovertuiging... als de vaststellingen niet op een andere manier kunnen gebeuren.

- **Berekening uitkering langdurig zieken**

Voor langdurig zieken die via deeltijdse werkhervatting opnieuw aan de slag gaan, wordt vanaf 1 april de uitkering van het ziekenfonds anders berekend.

Mensen die om gezondheidsredenen lange tijd out zijn geweest, kunnen opnieuw aan de slag via een systeem van deeltijds werken. Ze krijgen in dat geval nog een uitkering van het ziekenfonds bovenop hun loon. De nieuwe berekening is niet meer gebaseerd op het loon, maar op het aantal uren dat gepresteerd wordt. Daarnaast wordt ook een vrijstelling ingesteld voor lichte werkhervattingen wanneer de werkhervatting onder 20 procent blijft van

het nieuwe werkvolume. Met andere woorden: wie het werk gedurende een dag per week herneemt, behoudt zijn volledige uitkering. Wie meerdere dagen aan de slag gaat, verliest wel een deel.

Lees ook:

<http://www.dewereldmorgen.be/artikel/2018/03/26/langdurig-zieken-die-deeltijds-werk-hervatten-zijn-zwaar-gesjareld>

- **Elektrisch rijden aantrekkelijker**

Vanaf midden april komt er een nieuwe premie voor wie een elektrische brom- of motorfiets koopt. Ze komt bovenop de premies voor elektrische auto's.

De Vlaamse regering wil met een nieuwe premie mensen stimuleren om bij de aankoop van een brom- of motorfiets voor een elektrische versie te kiezen. 'E-scooters en e-motors hebben heel wat voordelen', zegt Vlaams minister van Financiën Bart Tommelein (Open VLD). 'Ze zijn veel milieuvriendelijker dan bromfietsen en motors die op fossiele brandstoffen rijden. Daardoor zijn ze beter voor het klimaat en onze gezondheid. Ze verkorten de files aangezien ze auto's van de weg halen. En ze maken ook veel minder lawaai.'

De premie bedraagt 25 procent van de aankoopprijs, met een maximum van 1.500 euro voor een elektrische motorfiets en 750 euro voor een elektrische bromfiets klasse B.

De premie moet online aangevraagd worden via www.energiesparen.be

- **Schijnerkenning kinderen aan banden**

De schijnerkenning van kinderen, louter om aan verblijfspapieren te geraken, wordt aan banden gelegd.

De nieuwe regeling bevat zowel een preventief als een repressief luik. De preventieve maatregelen hebben de bedoeling mensen bewust te maken dat schijnerkenningen met het oog op verblijfsrecht niet door de beugel kunnen. Zo zou de ambtenaar van burgerlijke stand in geval van twijfel een erkenning kunnen uitstellen of weigeren. Bovendien zullen mensen niet langer in eender welke gemeente of bij eender welke notaris een kind kunnen erkennen.

Daarnaast wordt er ook repressief opgetreden. Zo wordt misbruik bestraft en kunnen schijnerkenningen nietig verklaard worden, ook wanneer de schijn pas na verloop van tijd ontdekt wordt. Bovendien wordt een schijnerkenning en de poging tot strafbaar gesteld in de Vreemdelingenwet. De wet wordt wel nog aangevochten bij het Grondwettelijk Hof.

- **Noodoproepsysteem in alle auto's**

Alle nieuwe automodellen zullen voortaan met het noodoproepsysteem eCall uitgerust moeten zijn. Aan de hand van speciaal ontwikkelde technologie zullen bij ernstige ongelukken de hulpdiensten automatisch verwittigd worden. De hulpdiensten zullen meteen op de hoogte gebracht worden van het type auto, het type brandstof, het tijdstip van het ongeluk, de exacte locatie en het aantal passagiers. Zo kan meteen worden bepaald wat voor soort hulpactie op gang moet komen. Het is een gratis publieksdienst.

- **Snelheidsverhoging voor autocars**

Autocars mogen vanaf 1 april op autosnelwegen 100 km per uur, in plaats van 90 km per uur, rijden. Voorwaarde is dat er een gordel is voorzien voor alle zitplaatsen en dat er een snelheidsbegrenzer tot 100 km per uur geïnstalleerd is.

De FOD Mobiliteit wijst erop dat de nieuwe regels over de maximumsnelheid tot een grotere uniformiteit binnen de Europese Unie zullen leiden. Op 1 april gaat ook een expliciet verbod voor landbouwvoertuigen op autosnelwegen in.

- **Kinderopvangscore**

De kinderopvanginitiatieven in Vlaanderen krijgen vanaf 1 april scores voor hun pedagogische aanpak. Voortaan geldt namelijk een 'pedagogische norm' en de Zorginspectie zal instaan voor de naleving van die norm. Opvanginitiatieven die hardnekkig onvoldoende scores, riskeren een aanmaning. Die inspectie zal vanaf 1 april nagaan of kinderopvanginitiatieven de 'pedagogische norm' halen. De pedagogische kwaliteit hangt onder meer af van het welbevinden, de educatieve en emotionele ondersteuning en de betrokkenheid van de kinderen. Op elk van die vlakken krijgen de kinderopvanginitiatieven een score van 1 (onvoldoende) tot 4 (uitstekend). Initiatieven die een 1 scoren zullen begeleid en opgevolgd worden. Is er geen beterschap, dan riskeren ze een aanmaning.

- **Online abonnementen in het buitenland**

Vanaf 1 april zullen abonnees van pakweg Netflix of Spotify hun favoriete televisieseries of muziekalbums niet meer hoeven te missen wanneer ze op reis zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie. Dat is het gevolg van nieuwe Europese regels over de portabiliteit van online content.

Wie in eigen land online muziek of films koopt of een digitaal televisieabonnement neemt, verwacht ook op reis daarvan te kunnen genieten. Dat viel in de praktijk soms tegen omdat die rechten vaak verkocht werden op territoriale basis. Die ergernis zou dra van de baan moeten zijn.

◆ 2018: gemeenteraadsverkiezingen

De Kracht van je Stem is het educatieve aanbod van het [Vlaams Parlement](#). Opvoeden tot democratisch burgerschap is ons doel.

Democratisch burgerschap betekent dat burgers op een actieve manier mee vorm geven aan de samenleving en aan hun plaats binnen die samenleving. Kritisch nadenken, democratisch handelen en actief participeren aan onze samenleving zijn daar een deel van.

Democratisch burgerschap is iets wat al doende geleerd wordt. We worden immers niet als 'democratisch burger' geboren, maar we kunnen het wel worden.

Die democratische houding, en de vaardigheden en de kennis die we nodig hebben, kunnen we bij uitstek op school leren. Daarom is opvoeden tot democratisch burgerschap ook een deel van de [eindtermen](#) in ons onderwijs.

De Kracht van je Stem werkt voor kinderen, jongeren en hun leraren:

- we hebben een waaier aan educatief materiaal voor leraren en leerlingen om op school te werken rond democratie
- we organiseren programma's voor leerlingen in het Vlaams Parlement
- we geven vorming en nascholing aan leraren en studenten van de lerarenopleiding

Onze visie, onze doelstellingen en onze plannen kunt u lezen in het [Strategisch plan](#) voor De Kracht van je Stem.

Alle info via: <https://www.dekrachtvanjestem.be/>

Over gemeentepolitiek en gemeenteraadsverkiezingen doen heel wat eigenaardige ideeën de ronde. Ideologie zou niet belangrijk zijn, het zou allemaal niet zo zeer om politiek gaan maar om “goed bestuur”, dikwijls gepersonifieerd in een “goede burgemeester”. Wat een onzin!

Eén van de belangrijkste bevoegdheden van de gemeenten is het verlenen van bouwvergunningen. Het is een bevoegdheid die ook veel verbanden heeft met milieu en mobiliteit en die de gemeente deelt met het Vlaams gewest en de provincie. Om die bevoegdheden uit te oefenen beschikt een gemeente over instanties zoals de Stedenbouwkundige dienst en de Milieudienst. De uiteindelijke verantwoordelijkheid ligt bij het schepencollege en de gemeenteraad. Veel gemeenten staan voor enorme uitdagingen op dit gebied. Zo heeft de Vlaamse overheid berekend dat in de stad Antwerpen de bevolking zal toenemen met 13 procent of 67.000 inwoners in de volgende 15 jaar. Nu zijn er daarvoor niet voldoende woningen, dus zal er duchtig moeten worden bijgebouwd. Het stadsbestuur heeft de verantwoordelijkheid om die onvermijdelijke bouwwoede in goede banen te leiden. Zal er voldoende groen zijn en speelpleinen voor de kinderen? Is het nodig om scholen bij te bouwen en in welke buurt? Wordt de mobiliteitsknoop niet nog erger? Zullen er voldoende woningen gebouwd worden voor inwoners met lagere inkomens? Komen er voldoende sociale woningen? Worden minder begoede inwoners niet verdrongen naar uitgewoende en niet energiezuinige woningen aan de rand van de stad?

Als dat geen politieke thema's zijn! Het probleem van de gemeenten is dat ze instaan voor de regelgeving, maar voor de woningbouw afhankelijk zijn van privé-bouwbedrijven. De bouwchaos in de Belgische steden toont dat die meestal de bovenhand halen op het vlak van urbanisatie. Vooral de grote bouwpromotoren zijn dikwijls zéér intiem met de zwaar-gewichten uit de gemeentepolitiek.

De nieuwssite voor onderzoeksjournalistiek Apache, bracht de verwevenheid van het bestuur van De Wever met het milieu van de bouwpromotoren wel zeer treffend in beeld. In een filmpje dat Apache publiceerde, kan men zien hoe De Wever en zijn college aanwezig zijn op het verjaardagsfeestje van bouwpromotor Erik Van der Paal in het chique restaurant 't Fornuis. Vrijwel alle belangrijke bouwprojecten in Antwerpen werden de laatste jaren toegewezen aan de firma Land Invest van Erik Van der Paal. Het voornaamste project is de Slachthuisite met onder meer vier hoge woontorens met samen 2.400 appartementen. Het plan kreeg een negatief advies van de gemeentelijke administratie die problemen ziet inzake woondichtheid, de openbare ruimte, groen, luchtkwaliteit, geluid en veiligheid. De stadsbouwmeester had eerder al ontslag genomen wegens onenigheid met het bestuur.

Uiterekend een dag nadat Apache de beelden van het fameuze etentje in 't Fornuis online zette, keurde het Antwerps college op een drafje het definitieve masterplan voor de Slachthuisite goed. Een politieke beslissing die een forse financiële opwaardering voor het hele project betekent. Voor Erik Van der Paal, die ondanks zijn gulheid in 't Fornuis een lange geschiedenis heeft van faillissementen, mocht het niet baten. Hij en Land Invest waren in

financiële problemen gekomen voornamelijk door het faillissement van de Gentse investeringsbank Optima. In december moest hij zijn aandelen verkopen aan andere bouwpromotoren uit het Antwerpse.

Optima is trouwens een naam die ze ook in het Gentse niet graag horen. Burgemeester Termont kwam al in opspraak door vliegtuigreisjes naar Cannes in een privé-jet van Optima-eigenaar Piqueur. Ondertussen had in Gent Tom Balthazar al ontslag moeten nemen als schepen en lijsttrekker van de sp.a bij de komende verkiezingen toen bleek dat hij riante vergoedingen opstreek voor het mandaat dat hij namens de stad bekleedde als bestuurder van het energiebedrijf Publipart. Toen N-VA voorman Siegfried Bracke daar kritiek op had, kwam de hele zaak als een boemerang terug in diens eigen gezicht terecht wanneer bleek dat hij nog veel groter vergoedingen opstreek voor schimmige diensten aan Telenet. Gevolg was dat hij zich verplicht zag ontslag te nemen uit de Adviesraad van Telenet.

Het komt altijd op hetzelfde neer. Natuurlijk zijn de gigantische bedragen die uitgekeerd worden aan politici schandalig, maar het ergste is dat dit overduidelijk bedoeld is om het algemeen belang om te buigen ten voordele van de winst van kapitalisten. Zwendel is daarbij nooit ver te zoeken, figuren zoals Piqueur en Van der Paal zijn daar levende bewijzen van. De steden zijn net als alle openbare besturen enkel bevoegd voor regelgeving, maar het grote geld en de productiemiddelen zijn in handen van private kapitaalgroepen. Daarom is ook voor steden de nationalisatie van projectontwikkeling en financiële instellingen van levensbelang. Verder zouden alle bouwprojecten onderhevig moeten zijn aan de controle van het personeel dat de werken uitvoert. De rol van bestaande gemeentediensten moet gehervormd worden en ook buurtbewoners moeten inspraak hebben. Buurtbewoners doen momenteel trouwens al veel ervaring op in de talrijke actiecomités die proberen het stedelijke urbanisatiebeleid menselijker te maken. Het is dus duidelijk een zaak van maatschappijkeuze die toont dat politiek nergens duidelijker en directer is dan op gemeentelijk vlak.

Bron: <https://www.vonk.org/politiek/klassenbelangen-in-de-gemeentepolitiek.html>

◆ Meer vrouwen aan de top gewenst

De internationale vrouwendag heeft toch een aantal positieve effecten.

Zo was er een oproep van 50 bedrijfsleiders: "We willen meer vrouwen aan de top."

50 - mannelijke en vrouwelijke- CEO's, bedrijfsleiders en leidinggevendenden vinden dat de zakenwereld een mannenwereld blijft. Aan de Belgische top is amper 1 op de 4 een vrouw. Daarom schreven ze samen een opinietekst aan de vooravond van de internationale vrouwendag. Meer dan ooit moeten bedrijven inzetten op diversiteit – niet alleen in hun raden van bestuur maar ook in de directiekamers en op alle niveaus van leiding geven. In een exponentieel veranderende wereld is diversiteit voor een onderneming een ongelofelijke troef. Je kijkt daardoor met verschillende visies naar de uitdagingen, het stimuleert innovatie en zorgt ervoor dat ondernemingen beter gewapend zijn tegen stilstand.

Op de vooravond van Internationale Vrouwendag met als thema 'vrouwen en mannen zijn overal gelijkwaardig', is het nu - meer dan ooit - tijd dat we er allemaal samen iets aan doen. Laat ons vrouwelijk leidinggevend talent dringend meer aanmoedigen, begeleiden en

promoveren. We zijn het verschuldigd aan onze bedrijven, aan onze economie, aan de maatschappij en aan onze dochters en kleindochters.

Het zou de evidentie moeten zijn anno 2018. We dachten dat we er bijna waren. Zo gaf het Europees Instituut voor Gendergelijkheid ons land een score van 70,5 procent in de 'gender equality index 2017'. Niet slecht op het eerste gezicht. Toch, wie er dieper in duikt, merkt dat dit een probleem maskeert: de macht van beide seksen in het bedrijfsleven is oneerlijk verdeeld. We krijgen hiervoor dan ook een score van amper 38 procent. Aan de Belgische top is amper 1 op de 4 een vrouw.

Ook de gendergelijkheidsindex van het Wereld Economisch Forum bevestigt deze problematiek. We nemen er een povere 31ste plaats in. Ooit blonken we in de top tien maar we gaan niet snel genoeg vooruit om die positie vast te houden en zakken ieder jaar meer af.

De wettelijke quota voor raden van bestuur van beursgenoteerde bedrijven hebben weliswaar voor een versnelde vervrouwelijking gezorgd in de bestuurskamers, maar die trend zet zich helaas amper voort op andere leidinggevende niveaus.

Werk aan de winkel is er onder andere in de directiekamers van onze bedrijven. Volgens het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen (IGVM) bestaan de officiële directiecomités van beursgenoteerde en overheidsbedrijven in België voor amper 18 procent uit vrouwen. Dat bedroevende resultaat is een indicatie dat we na deze internationale Vrouwendag nog meer in actie moeten schieten.

Gelijkwaardigheid moet een thema van elke dag zijn en niet alleen op deze Internationale Vrouwendag. Hoe meer we met een divers team naar iets kijken, hoe beter onze bedrijven gewapend zijn om valkuilen te vermijden en stilstand te voorkomen. Het stimuleert creativiteit, empathie, teamwork en zorgt eenvoudigweg voor betere resultaten en een beter bedrijf. In een exponentieel veranderende wereld is diversiteit meer dan ooit een troef om onze bedrijven sterker te maken. Het scheidt een werkcultuur waar mensen elkaar meer waarderen, en waar seksisme en machisme geen plaats meer hebben.

Als Belgische bedrijfsleiders, pleiten we voor een actieve rol van de CEO en directie in het aanmoedigen, begeleiden en promoveren van vrouwelijk leidinggevend talent op de hoogste niveaus in onze bedrijven.

Vrouwen moeten nog meer durven dromen, hoger mikken én doen – en hebben naast rolmodellen ook onze steun nodig om te geloven dat ze het echt kunnen waarmaken. Zij hebben ons nodig. En wij hebben hun talent ook broodnodig. Bron:

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2018/03/06/opinie--meer-vrouwen-aan-de-top-leidt-tot-betere-bedrijven/>

◆ Graaibedrijven leiden naar armoede

In De Standaard van vrijdag 2 maart 2018 pleit arbeidseconoom Stijn Baert (UGent en UA) voor een lager minimumloon, vooral voor laaggeschoolde jongeren. (1) Hij meent dat de hoge werkloosheidsgraad bij jongeren in België, vooral dan bij laaggeschoolden, te wijten is aan de hoge minimumlonen in ons land. Hij pleit dan ook voor een systeem waarbij het

minimumloon verlaagd wordt naargelang een jongere een lager diploma heeft, net zoals er vandaag al een lager minimumloon bestaat voor zij die jonger zijn dan 21 jaar.

Door de hoge werkloosheid te koppelen aan de hoogte van de lonen maakt Baert een typische fout die al bijna zo oud is als het kapitalisme zelf. Sinds het moment dat de georganiseerde arbeidersbeweging de strijd voor hogere lonen – of een variante: kortere werktijden voor hetzelfde loon – heeft opgenomen, hebben kapitalistische economen theorieën bedacht om te argumenteren dat dit de economie zou schaden, en vaak dus juist de arbeiders zélf zou treffen.

In 1865 hield John Weston, nota bene zélf een socialistisch militant, een redevoering voor de Algemene Vergadering van de Eerste Internationale, waarbij hij probeerde te argumenteren dat het verkeerd was dat de Internationale opriep voor stakingen en protesten om betere lonen af te dwingen. Zijn argument was, exact zoals Stijn Baert het 153 jaar later zal herhalen, dat hogere lonen ingaan tegen de mogelijkheden van kapitalisten om “vrij” tot “natuurlijke” lonen te komen. Weston beweerde, opnieuw vlekkeloos nagekauwd door Baert, dat dit zou leiden tot meer werkloosheid, of tot hogere prijzen voor consumptiegoederen (inflatie), waardoor de arbeiders er zélf de dupe van zouden worden. Voor Weston was de conclusie dat vakbonden niet mochten proberen te lonen te verhogen, Baert gebruikt datzelfde argument om de overheid op te roepen de minimumlonen te verlagen voor bepaalde groepen.

Marx nam op de volgende bijeenkomsten van de Algemene Vergadering van de Eerste Internationale grondig de tijd om de argumenten van Weston te ontkrachten. (2) Zijn belangrijkste argument was dat Weston er totaal geen rekening mee hield dat de economie ook groeit, en dat hogere lonen voor arbeiders nieuwe investeringsmogelijkheden biedt aan kapitalisten om producten te verkopen aan die arbeiders. Bovendien staan kapitalisten met elkaar in concurrentie, en dat zélf wanneer één kapitalist de hogere lonen zou willen doorrekenen in zijn prijzen, of door minder te produceren en arbeiders af te danken, dat anderen door hogere productie of lagere prijzen dit zullen corrigeren. Marx toonde met concrete voorbeelden uit zijn tijd aan dat dit effectief het geval is.

Professor Baert haalt dan een gezagsargument aan om zijn stelling toch te bekrachtigen: hij stelt dat “eerder onderzoek” aantoont dat minimumlonen effectief zorgen voor meer werkloosheid. Baert vermeldt er niet bij over welk onderzoek het gaat, dus is het moeilijk om na te gaan of zijn stelling effectief klopt. Zeker, er zijn economen – vooral van neoliberale signatuur – die tot deze conclusies komen, maar er zijn er ook heel wat die het tegengestelde beweren. De befaamde Amerikaanse economen Alan Krueger en David Card toonden in 1994 al aan dat hogere minimumlonen net méér jobs opleverden (3), en ook David Neumark and William Wascher toonden dit aan met dezelfde casestudy (4).

Als laatste argument geeft Baert aan dat er “jobs” zijn die een lagere productiviteit of toegevoegde waarde hebben dan het minimumloon. Ook dit moet gerelativeerd worden: het minimumloon voor een werknemer die minstens 21 jaar oud is komt op dit moment overeen met een uurloon van 9,49 euro per uur. België is wereldwijd één van de meest productieve landen ter wereld, per uur gewerkt loon wordt er in ons land een meerwaarde gecreëerd van gemiddeld 48,2 euro per uur (5): ons land staat daarmee op een trotse vierde plaats wereldwijd. Professor Baert zou kunnen argumenteren dat dit cijfer slechts een gemiddelde is en dat er sectoren zijn die hieronder vallen. Maar zelfs in die sector die het laagste scoort qua toegevoegde waarde, de horeca, wordt nog steeds een toegevoegde waarde van 31,1 euro per gewerkt uur behaald (6).

Bovendien heeft een sector als de horeca net veel te winnen bij de verhoging van een minimumloon. Toen onze zusterorganisatie Socialist Alternative via haar gemeenteraadslid

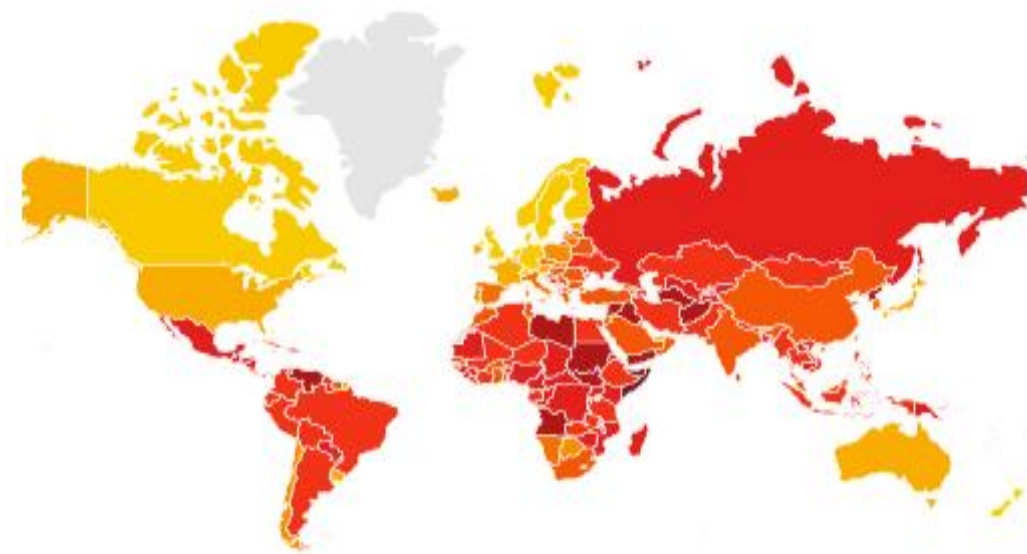
Kshama Sawant in Seattle er in 2014 in slaagde een minimumloon van 15 dollar per uur in te voeren op stadsniveau, werden een aantal kleine horeca-uitbaters opgevoerd als het gezicht van de oppositie tegen die maatregel. Twee jaar later moesten de meeste van die uitbaters toegeven dat hun verzet onterecht was geweest: hun zaken bloeiden en enkelen onder hen konden zelfs nieuwe restaurants openen (7). De reden was simpel: heel wat arbeiders die voordien nooit genoeg geld hadden om eens te gaan eten met hun gezin deden dat nu wel, wat tot meer omzet leidde voor de lokale horeca. Stijn Baert neemt zo'n effecten duidelijk niet mee in zijn theorie, maar gaat, opnieuw net zoals John Weston 150 jaar geleden, uit van een zeer statische visie op de economie. Baert heeft wél een punt als hij stelt dat hogere lonen kunnen leiden tot minder jobs en... Lees verder via:

<https://nl.socialisme.be/73616/niet-hoge-lonen-maar-kapitalistische-inhaligheid-leidt-tot-werkloosheid>

◆ Corruptste landen

Meer dan twee derde van de landen scoort minder dan 50 punten op 100 op de corruptie-index van de ngo Transparency International. "Dat betekent dat meer dan zes miljard mensen leven in een land dat corrupt is", aldus de ngo bij de publicatie van haar jaarlijkse lijst. België staat met een score van 75 op de 16de plaats.

De gemiddelde score van de Corruption Perceptions Index (CPI) bedraagt slechts 43. Transparency International is van mening dat de meerderheid van de regeringen de corruptie te traag aanpakt. De ngo gaat elk jaar na hoe het met de corruptie in de openbare sector is gesteld. Op basis van de inschatting van experts wordt daarbij aan 180 landen een score tussen 0 (extreem corrupt) en 100 (corruptievrij toegekend). Volgens de lijst is Nieuw-Zeeland het minst corrupte land (89 punten). Dan volgen Denemarken (88), Finland, Noorwegen en Zwitserland (elk 85). Helemaal onderaan de lijst staan Afghanistan, Syrië, Zuid-Soedan en Somalië, deze laatste met amper 9 punten. Bron De Morgen

Visit www.transparency.org/cpi for more information

◆ Een kind dat zich veilig voelt

Iedere ouder wil het beste voor haar of zijn kind, maar veel ouders voelen een druk om perfect te zijn en geen fouten te maken. Ze vergeten daardoor bijna wat hun kind werkelijk nodig heeft om zich emotioneel veilig te voelen, terwijl een veilige gehechtheid de beste basis is die we onze kinderen kunnen bieden.

Dit boek helpt je om op een nieuwe manier naar de band met je kind te kijken. Het is gebaseerd op de methode van de Cirkel van veiligheid, die zich richt op een veilige gehechtheid tussen ouder en kind. Dit programma wordt door opvoedprofessionals veel gebruikt en is nu beschikbaar als zelfhulpboek voor ouders en opvoeders.

Aan de hand van aansprekende voorbeelden, heldere uitleg, vragenlijsten en praktische tips leer je:

- wat een goede balans is tussen bescherming van je kind en het bevorderen van zijn of haar zelfstandigheid
- welke emotionele behoeftes je kind probeert te uiten wanneer het zich lastig gedraagt
- hoe jouw eigen opvoeding je opvoedstijl beïnvloedt en wat je daaraan kunt doen

De vragenlijsten in dit boek zijn gratis te downloaden.

Gehechtheid, emotionele veerkracht en nieuwsgierigheid bevorderen met de Cirkel van veiligheid; Referentie: 9789057124839; Drie auteurs.

Cirkel van veiligheid: wat kinderen werkelijk nodig hebben om zich een leven lang emotioneel veilig te voelen. Zelfhulpboek voor ouders en opvoeders.

<https://www.epo.be/nl/opvoeding-algemeen/3333-een-kind-dat-zich-veilig-voelt-9789057124839.html>

◆ Het preventie-ultimatum

Preventie is nodig om de gezondheid te bevorderen en de zorgkosten te beteugelen. Het is goed dat de overheid eindelijk durft in te grijpen en zo de gezondheid van de burgers beschermt, maar het is nog lang niet genoeg. Want hoe kunnen we het accepteren dat lager opgeleide Nederlanders gemiddeld zes tot zeven jaar korter leven dan hoger opgeleide Nederlanders? Dit wordt deels veroorzaakt door de manier van leven. Is daar iets aan te doen? Zeker, maar een andere belangrijke oorzaak is de vaak ongezonde omgeving: in de wijk, het onderwijs, het werk en de zorg. Daarvoor ligt de verantwoordelijkheid bij gemeenten, scholen, bedrijven en zorgorganisaties. We zijn niet alleen verantwoordelijk voor

onze eigen gezondheid, maar ook voor de (on)gezondheid van anderen. Dat is geen betutteling; het is bescherming. Een morele plicht voor ons als lid van deze maatschappij en bovendien gezond eigenbelang.

Voorlichting is mooi, maar ingrijpen is vaak doeltreffender. Hoe vinden we het beste evenwicht? In Het preventie-ultimatum wordt de rol van de overheid, de ambtenaar, de arts, de leraar, de werkgever, het raadslid, de zorgverzekeraar en ieders individuele rol onder een vergrootglas gelegd. Want met epidemieën als obesitas, diabetes, depressie en dementie die op ons afkomen, is (snel) handelen geboden.

“Lager opgeleiden verdienen niet alleen minder, maar zijn ook ongezonder en minder gelukkig. Dat gun je niemand. Pech bestaat, maar als je daar wat aan kunt doen, moet je dat niet laten. (...)De gedragseconomie leert ons dat voorlichting vaak te weinig uithaalt en dat verbieden of duurder maken soms gewoon het beste is. Maar verboden vinden we in Nederland ingewikkeld, paternalistisch. Je mag niet meer roken in het café, maar dat heeft heel wat strijd gekost. Ja, verboden zijn het overwegen waard.

Soms is het een route die ongelijkheid vermindert.” Paul van der Velpen studeerde journalistiek, sociologie en bedrijfskunde. Hij adviseerde non-profitorganisaties op het gebied van sociale marketing en organisatieverandering, publiceerde artikelen en boeken.

◆ De grote pensioenroof

In 'De grote pensioenroof' neemt Kim De Witte je mee op een tocht langs de frontlijnen van het grote pensioengevecht. Op zoek naar de grote pensioenrovers in de wereld van het grote geld en in de opeenvolgende regeringen. Maar hij neemt ons ook mee naar plekken waar met succes aan het solidaire pensioen van morgen gewerkt wordt: naar Oostenrijk, naar Denemarken. Waarom kunnen ze daar wat wij niet zouden kunnen?

Stof tot debat. Stof tot verandering. Stof voor een menselijke en solidaire pensioenvisie.

De grote pensioenroof. En het plan om ons pensioen terug te winnen. Kim De Witte

Met voorwoord van Jonas Geirnaert

Vóór de verkiezingen van 25 mei 2014 verdedigde geen enkele partij de verhoging van de pensioenleeftijd naar 67 jaar, laat staan langer werken voor minder pensioen. Drie keer raden wat de eerste maatregel van de nieuwe regering is. Nochtans is langer werken ondoenbaar, onlogisch en onnodig, zegt pensioenspecialist Kim De Witte. Het is ondoenbaar omdat we niet

allemaal langer leven en zeker niet in goede gezondheid: één op de drie zestigers kampt met ernstige gezondheidsproblemen. Het is onlogisch omdat België nog steeds meer dan 600.000 werklozen telt: bompa werkt zich kapot en kleinzoon zoekt hopeloos naar een job. Het is tot slot onnodig: volgens de Studiecommissie voor de Vergrijzing zullen wij in 2060 evenveel betalen voor onze pensioenen als Oostenrijk en Frankrijk nu al doen. Is dat onhaalbaar? Natuurlijk niet. 't Zijn geen zotten die ons langer doen werken. Wel politici en werkgevers die vanuit hun maatschappijbeeld kiezen voor een bepaald sociaal en fiscaal beleid.

◆ Meisjes en wetenschap

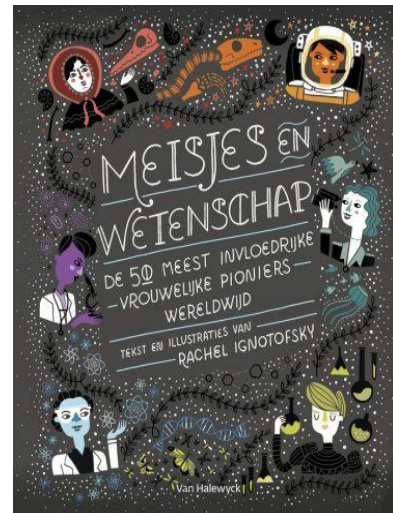
Je zou denken dat stereotypen over jongens en meisjes stilaan voorbijgestreefd zijn, maar niets is minder waar. Ondanks de vele inspanningen blijven meisjes in de minderheid in STEM-richtingen. Nochtans zijn er heel wat vrouwen die een cruciale rol hebben gespeeld in de evolutie van de wetenschap. Hoog tijd om hen te leren kennen.

Dit prachtig geïllustreerde en educatieve boek belicht de bijdrage van vijftig vooraanstaande vrouwen aan de STEM-domeinen, van de oudheid tot de moderne tijd.

Je maakt kennis met bekende figuren zoals Marie Curie, maar ook minder gekende pioniers komen aan bod.

Katherine Johnson bijvoorbeeld, de Afrikaans-Amerikaanse fysica en wiskundige die het traject van Apollo 11 naar de maan berekende.

Meisjes en wetenschap brengt hulde aan de prestaties van onverschrokken vrouwen die het pad hebben geëffend voor vrouwelijke ingenieurs, biologen, wiskundigen, dokters, astronauten, fysici en andere.

ANTIPESTTEAM

◆ Voyeurisme strafbaar

Zaken van voyeurisme deden in het verleden al vaker stof opwaaien omdat de daders zonder meer vrijuit gingen. In mei gebeurde dat nog met een basketbalcoach uit Diepenbeek die stiekem naakte meisjes filmde in de douche. Het ontbrak immers aan elke wettelijke bepaling die dit bespieden strafbaar maakt.

Tot voor kort hing het af van -rechtbank tot rechtbank of voyeurisme al dan niet als aanranding werd beschouwd, tot het Hof van Cassatie daar in de lente komaf mee maakte en

die vraag definitief met 'neen' beantwoordde. Bij voyeurisme is er geen fysiek contact of (actieve) interactie met het slachtoffer. Vandaar de vrijspraak van de baskettrainer.

Concreet stelt het wetsvoorstel voyeurisme op zichzelf strafbaar. 'Het wordt strafbaar een persoon te observeren of van hem of haar een beeld- of geluidsopname te maken, met of zonder hulpmiddelen, zonder de toestemming of medeweten van het slachtoffer dat ontbloomt is of een seksuele daad stelt in een publieke of private omgeving', luidt het. En zelfs al gaf het slachtoffer initieel toestemming om beelden te maken, wordt ook het zonder toestemming of buiten medeweten om publiceren ervan strafbaar.

In één beweging pakt het wetsvoorstel dus ook de online verspreiding van naaktfoto's of filmpjes zonder toestemming van het slachtoffer aan. Denk bijvoorbeeld aan 'wraakporno', waarbij een van de partners na een relatiebreuk dergelijke beelden op internet gooit.

Tot slot wordt de kwalificatie van aanranding van eerbaarheid uitgebreid met dwang, verrassing of list. Zo kan ook het bespieden van iemand die bedwelmd of om medische redenen in slaap werd gebracht strafbaar worden.

◆ De juiste job is gezonder

Hooggeschoolden hebben gezondere banen, waarin ze minder stress ervaren.'

Dat zegt Marc Buelens, professor-emeritus aan de Vlerick Business School in Trends. Hij , bekijkt de sociaaleconomische factoren en de aard van de job als verklaringen voor de langere levensverwachting van hooggeschoolden.

Hooggeschoolden leven tot tien jaar langer dan laaggeschoolden.

Hooggeschoolden hebben gezondere banen, waarin ze minder stress ervaren. Aanhoudende, chronische stress ondermijnt onder meer via cortisol de gezondheid. Wie weinig controle heeft over zijn baan ervaart meer stress. Opleiding, skills-training is een van de meest effectieve manieren om stress aan te pakken. Zo ontstaat een bijna rechtstreeks verband tussen scholingsgraad en gezondheid.

Bovendien dienen vele ongezonde genotsmiddelen louter als compensatie voor een triest, stressvol leven. Britse topwetenschappers leven (gemiddeld) ontzettend lang. Wetenschapper zijn is blijkbaar leuk. Je glaasje sherry of rode wijn is dan een puur genot en geen compensatie voor je lamledige bestaan.

Als een muur instort, is de kans veel groter dat de arbeider sterft dan de ingenieur. Als een vrachtwagen te pletter rijdt, is de chauffeur zwaargewond, niet de eigenaar van het transportbedrijf. Die laatste is waarschijnlijk hoger geschoold dan de chauffeur.

Een andere verklaring is sociaaleconomische klasse. Gezonde voeding is minder beschikbaar en meestal veel duurder dan junk food. De goedkoopste calorieën zijn nog altijd de ongezonde. Elke klasse krijgt niet alleen een bepaald type 'goede manieren' ingelepeld, maar ook bepaalde eet- en leefgewoontes. Wie uit zijn jeugd gezonde voeding gewoon is, zal dat als normaal ervaren. De hoogste sociaaleconomische klasse woont gezonder, heeft veiliger auto's. De hoogste klasse heeft bij manier van spreken minder kans toevallig in een verroeste

spijker te trappen dan de laagste klasse. Op de meeste golfterreinen slingert weinig viezigheid rond.

Omdat hooggeschoolden gemiddeld al gewonnen hebben in de loterij van de genen, kan je in een maatschappij die naar rechtvaardigheid streeft, zeker pleiten voor extra bescherming van de minder geschoolden. Alle acties rond orde en netheid komen in de allereerste plaats de minder geschoolden ten goede. Alle kwaliteitsacties en acties tot preventie van ongevallen herstellen een heel klein beetje de balans.

Soms hebben werkgevers schuld aan onveilige arbeidsomstandigheden, maar ook vakbonden hebben zich tientallen jaren veel te passief gedragen in verband met alles wat 'integrale kwaliteitszorg' was. Ze hebben dat bijna nooit als een strijdpunt naar voren geschoven. Hun visie op veiligheid was vaak te eng. Paradoxaal genoeg zal de oprukkende robotisering de verschillen in gezondheid ook kleiner maken. Elke werknemer zal meer dan ooit een kennisarbeider zijn. Als je nog een baan hebt, is de kans groter dat het een gezonde baan zal zijn. Een factor die volgens mij vaak onderschat wordt, is dat de meeste hulpverleners zelf tot de hoger opgeleiden behoren. Hoogopgeleiden begrijpen hen dus beter, want zelfs het gewone taalgebruik van bijvoorbeeld de arts is nog steeds intellectualistisch. En hooggeschoolden zijn per definitie beter geschoold in het stellen van relevante vragen, de weg vragen, een onderscheid maken tussen ernstig advies en advies met een kwinkslag. Hooggeschoolden durven sneller de arts te onderbreken of een tweede advies in te winnen. En de kans dat hooggeschoolden een deskundige in informele kring ontmoeten, waar je veel vrijer en langer kunt praten over gezondheid, is natuurlijk veel groter als je een advocaat bent dan wanneer je een dokwerker bent. Ook daarin kan de werkgever zijn steentje bijdragen. Een kleine training om ervoor te zorgen dat het medisch personeel van een bedrijf beter de taal van de 'klant' spreekt, is geen grote investering. En de inzichten die daar verworven worden, kunnen dan gedeeld worden buiten het bedrijf. Want acht à tien jaar verschil in levensverwachting tussen hoog- en laaggeschoold is toch wel bijzonder groot.

◆ De vrederechter

De vrederechter is de rechter die het dichtst bij de burger staat. Hij houdt zich bezig met alle problemen in verband met het gezinsleven, buurtbewoners en burens, de woning of zaken die ons nauw aan het hart liggen.

Niet voor niets leeft het beeld sterk dat deze rechter een rol speelt in heel veel aspecten van het dagelijkse leven van de burger, en dit van de wieg tot aan het graf. Hij probeert een antwoord op mensenmaat te geven, liefst in overleg met de partijen. Dit gebeurt vooral in het kader van een verzoening.

Het vredegerecht is een burgerlijk gerecht: er worden dus geen strafzaken behandeld. Brochure:

https://justice.belgium.be/sites/default/files/downloads/0211_BROCHURE_VREDERECHTER.pdf deze brochure is wel gedateerd.

Het vermelde bedrag is ondertussen wel opgetrokken tot 2500 euro

http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=1967101003&table_name=wet

◆ Mars tegen wapens in VS

In de Amerikaanse hoofdstad Washington was er een betoging voor striktere controles op wapenbezit begonnen. Die is het initiatief van jongeren van de school in Florida waar onlangs 17 mensen zijn doodgeschoten. Het is uitkijken of die beweging uitgroeit tot een massale manifestatie zoals eerder voor burger- of vrouwenrechten.

De initiatiefnemers mikten op het erg hoge aantal van een half miljoen deelnemers. Uiteindelijk werden het er één miljoen. Ter vergelijking: vorig jaar trokken 575.000 mensen naar Washington in de intussen historische betoging voor vrouwenrechten en tegen de ambtsaanvaarding van president Donald Trump. Over heel de VS waren er toen 3,5 tot meer dan 4 miljoen mensen op straat gekomen. Die manifestaties hebben een vervolg gekregen in de #MeToo-beweging over aanklachten van seksueel misbruik en ongelijke verloning van vrouwen. De mensen achter #Never Again en de "Mars voor onze levens" van vandaag hopen op een gelijkaardig resultaat en hun manifestatie dus omzetten in een beweging met resultaten. Aanleiding is de schietpartij in de school in Parkland in het zuiden van de staat Florida, waarbij 17 mensen doodgeschoten werden. Leerlingen van die school trokken daarna emotioneel van leer tegen de lakse wapenwetten in de VS, die de schuld zouden zijn voor de bijna wekelijkse moord- en schietpartijen. Bron: NWS-vrt

Of de wapenlobby zal toegeven is een andere zaak.

www.antipestteam.be

Voor de volledige informatie zie:

www.neutr-on.be

Samen tegen corruptie en onrecht

Gelieve deze nieuwsbrief naar al uw geledingen, familie, vrienden en kennissen te zenden.

Wie geen Nieuwsbrief meer wil ontvangen, kan zich op eenvoudig verzoek uitschrijven of via de website. Volgende Nieuwsbrieven worden via MailChimp verstuurd, zo kunt u zich gemakkelijk in- of uitschrijven.